Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Gazeta Białostocka

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NAKŁAD 50.235

Nr 22 (2632) Wtorek, 26. I. 1960 r. Cena 50 gr

Na str. 2, 3 i 4 publikujemy Uchwałę IV Plenum KC PZPR w sprawie rozwoju techniki

Wielki dzień starego Kalisza

23. I. 1960 r. Kalisz — najstarsze polskie miasto święciło swój wielki dzień. W uroczystościach związanych z tą rocznicą uczestniczył wicepremier Piotr Jaroszewicz, przewodniczący Stołecznej Rady Narodowej mgr Zygmunt Dworakowski oraz sławni i zasłużeni kaliszanie Maria Dąbrowska i prof. Tadeusz Kulisiewicz.

NA ZDJĘCIU: podczas uroczystej sesji.

CAF — fot. Barącz

Krwawe zajścia w Durbanie

LONDYN (PAP) 25. 1.

Według doniesień prasy i agencji zachodnich, w Cato Manor, dużym osiedlu pod Durbanem, zamieszkałym przez Murzynów, doszło w niedzielę do demonstracji w związku z decyzją rządu Unii Południowo-Afrykańskiej, ażeby w plebiscycie mającym zadecydować o zmianie nazwy państwa nie brała udziału ludność murzyńska.

W czasie demonstracji doszło do starć z policją, w czasie których zginęło 11 policjantów. Po obu stronach są również ranni.

Z ostatniej chwili

MALIK WICEMINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH ZSRR

MOSKWA (inf. wł.) 25. 1.

W Moskwie podano oficjalnie do wiadomości, że dotychczasowy ambasador radziecki w W. Brytanii Malik mianowany został zastępcą ministra spraw zagranicznych.

STRAJK POWSZECHNY W ALGIERZE

ALGIER (inf. wł.) 25. 1.

Według poniedziałkowych doniesień w dniu tym panował w Algierze względny spokój. Strajk powszechny objął prawie całe miasto. Nie ma oznak, aby armia wystąpiła przeciwko de Gaulle'owi.

■ LICZNI ZABICI I RANNI ■ STAN WYJĄTKOWY I CENZURA ■ EKSTERMIŚCI BUDUJĄ BARYKADY ■ NADZWYCZAJNE POSIEDZENIE RZĄDU FRANCUSKIEGO ■ NAPIĘTA SYTUACJA W PARYŻU

Bunt ultrasów w Algierze

Dramatyczny apel de Gaulle'a

PARYŻ (PAP) 25. 1.

19 zabitych i 141 rannych oto bilans wczorajszej krwawej niedzieli w Algierze. Straty oddziałów wojska i policji wynoszą 8 zabitych i 85 rannych.

Już w sobotę w Algierze rozpoczęły się wystąpienia ekstermistów przeciwko polityce algierskiej gen. de Gaulle'a, przeciwko dymisji gen. Massu. W niedzielę wystąpienia te przerodziły się w burzliwe demonstracje, które doprowadziły do starć między oddziałami wojska i policji, a demonstrującymi ekstermistami. Pierwsze strzały padły o godz. 18.10. Naczelny dowódca francuskich sił zbrojnych gen. Challe stwierdził, że strzały padły z tłumu demonstrujących ekstermistów. Zaprzeczyli temu przewodniczący prawicowego Francuskiego Frontu Narodowego **J. Ortiz** oraz przewodniczący Algierskiego Zrzeszenia Studentów **J. Susini.** Stoją oni na czele organizacji ultrasów w Algierze, które zorganizowały demonstrację.

W niedzielę wieczorem o godz. 21 wprowadzono ścisłą cenzurę wojskową nad wszelkimi informacjami nadawanymi z Algierii.

Godzinę wcześniej wprowadzono w Algierze stan wyjątkowy. Ogłoszono godzinę policyjną oraz zakaz zebrań powyżej 3 osób.

Jak wynika z informacji napływających w poniedziałek z Algierii, mimo wprowadzenia godziny policyjnej i stanu wyjątkowego około 2 tys. ekstermistów wzniosło w nocy z niedzieli na poniedziałek w śródmieściu Algieru barykady. Wykopali oni także szereg rowów strzeleckich. Według nadchodzących informacji, ekstermiści uzbrojeni są w broń maszynową.

W niedzielę przewodniczący Francuskiego Frontu Narodowego i Algierskiego Zrzeszenia Studentów wydali oświadczenie, w którym stwierdzają, że ekstemiści „wytrzymają aż do ostatniego".

Na wieść o wydarzeniach w Algierze prezydent **de Gaulle** i premier **Debre** natychmiast wrócili do Paryża. O godz. 23.20 odbyła się specjalna narada członków gabinetu francuskiego.

O północy przybył do Pałacu Elizejskiego prezydent de Gaulle. Przeprowadził on natychmiast rozmowę z premierem Debre.

O godz. 2.15 de Gaulle wygłosił apel do ekstermistów algierskich. W apelu tym wezwał on zbuntowanych ultrasów do **„powrotu na łono narodu".** De Gaulle wyraził całkowite zaufanie dla delegata generalnego rządu francuskiego w Algierii **Delouvriera** oraz naczelnego dowódcy francuskich sił zbrojnych w Algierii gen. **Challe.**

De Gaulle przypomniał w swym apelu, że stanął na czele państwa francuskiego wezwany przez naród i za zgodą parlamentu, aby „odbudować kraj". Swój dramatyczny apel de Gaulle zakończył okrzykiem **„niech żyje Francja!".**

Radio algierskie bez przerwy powtarza apel de Gaulle'a oraz apel generalnego delegata Delouvriera.

Delouvrier wygłosił oświadczenie do ludności algierskiej w niedzielę wieczorem. Powiedział on m. in., że mimo jego apelów oraz apelów gen. Challe'a polała się krew. Armia z wielkim ubolewaniem, po wykazaniu cierpliwości przez cały dzień, musiała wypełnić swój obowiązek. Porządek nie został jeszcze przywrócony. Jest rzeczą tragiczną, że doszło do takich wydarzeń.

Jak podaje agencja France Presse, speaker radia algierskiego po nadaniu oświadczenia Delouvriera stwierdził, że w związku z tragicznymi okolicznościami nie jest w stanie podać słuchaczom żadnych innych informacji.

W Oranie w niedzielę panował względny spokój, natomiast wieczorem pojawiły się ulotki wzywające do strajku generalnego. Wezwanie do tego strajku, który ma objąć całą Algierię, rzucili ultrasi.

Jak podaje agencja Reutera z Paryża, sytuacja w stolicy Francji jest nadzwyczaj napięta. Wszystkie gmachy rządowe, przede wszystkim zaś Pałac Elizejski, jak również wszystkie ważniejsze punkty strategiczne zostały obsadzone przez oddziały wojska i policji. Do Paryża ściągane są dodatkowe oddziały policji.

Na terenie całej Francji wydano zakaz odbywania wieców, demonstracji i innych zgromadzeń publicznych.

W kołchozie w Gruzji

Prąd, kino, fryzjer, obiady — bezpłatne

MOSKWA (PAP) 25. 1.

Kołchoz im. Ordżonikidze we wsi Szroma (rejon Macharadżewski) jest jednym z największych w Gruzji zachodniej. Dochody spółdzielni w roku 1959 wyniosły 15 mln rubli. Dobrobyt kołchoźników stale wzrasta.

Ostatnio na mocy uchwały ogólnego zebrania członków spółdzielni wprowadzono bezpłatne usługi dla kołchoźników oraz zniesiono opłaty za imprezy kulturalne, na co przeznaczono 2 proc. ogólnego dochodu kołchozu. Kołchoźnicy korzystają bezpłatnie z telefonu, radia, prądu elektrycznego, kin, zakładu fryzjerskiego itp. Dzieci kołchoźników korzystają z bezpłatnych przedszkoli. Ponadto zniesiono opłatę za obiady w stołówce kołchozowej.

Ze świata

● **RZYM.** — W stolicy Włoch rozpoczęło się spotkanie ministrów spraw zagranicznych sześciu krajów „wspólnego rynku". Uczestnicy narady mają omówić m. in. zagadnienie stosunków między szóstką państw „wspólnego rynku" i tzw. „zewnętrzną siódemką".

● **HAGA.** — Dziennik holenderski „Algemeen Dagblad" informuje, że ministerstwo sprawiedliwości Szlezwig-Holsztynu powołało komisję składającą się z grafologów i pisarzy, która ustalić ma czy dziennik Anny Frank jest „prawdziwy". Nie ma żadnej wątpliwości — pisze dziennik — że Anna Frank żyła, że zginęła w obozie Bergen-Belsen wraz z całą rodziną z wyjątkiem jej ojca. Prawdziwość pamiętnika nikt do tej pory nie poddawał w wątpliwość. Próby podważenia jego prawdziwości przez koła zachodnioniemieckie są śmieszne.

● **LONDYN.** — Jak podaje prasa angielska, z dniem wczorajszym pałac Buckingham znajduje się w stanie pogotowia w związku z oczekiwanym narodzeniem się trzeciego dziecka królowej Elżbiety.

Narodziny te spodziewane są między 1 a 10 lutego.

● **RZYM.** — W niedzielę zakończyło się tu dwudniowe posiedzenie Prezydium Światowej Rady Pokoju, poświęcone przede wszystkim problemom rozszerzenia światowej kampanii na rzecz rozbrojenia.

„Domy z klocków"

— rewelacyjny projekt gliwickich architektów

KATOWICE (PAP) 25. 1.

Zespół projektantów i konstruktorów gliwickiego „Miastoprojektu" opracował ciekawe projekty budynków mieszkalnych wznoszonych metodami uprzemysłowionymi.

Dotychczas podstawą projektowania był cały, typowy budynek „powtarzany" następnie wielokrotnie na tym samym czy kilku placach budowy. Podstawą projektów opracowanych w Gliwicach są elementy prefabrykowane niezbędne do wybudowania jednego mieszkania — jedno-, dwu- czy trzypokojowego. Z takich mieszkań, jak z klocków, można „składać" budynki o różnych kształtach i wyglądzie. Pozwoli to uniknąć jednostajnych osiedli mieszkaniowych.

Zmarł gen. Malinin

MOSKWA (PAP) 25. 1.

Po długotrwałej chorobie zmarł 24 bm. w Moskwie w wieku 61 lat jeden z najwybitniejszych dowódców wojskowych ZSRR, generał armii M. Malinin.

Sergiusz Bondarczuk wystąpi w filmie Rosselliniego „W Rzymie panowała noc"

RZYM (PAP) 25. 1.

Znany włoski reżyser R. Rossellini przystąpił do realizacji nowego filmu pt. „W Rzymie panowała noc". Treścią filmu jest historia młodej kobiety i trzech zbiegów z obozu niemieckiego. Będzie to jeden z wielu filmów tego wielkiego reżysera na temat okupacji niemieckiej we Włoszech.

W nowym filmie Rosselliniego wystąpi m. in. znany aktor radziecki Sergiusz Bondarczuk, bohater „Losu człowieka".

Jedenaste dziecko Józefiny Baker

PARYŻ (PAP) 25. 1.

1 grudnia ub. r. o świcie w St. Quen śmieciarz paryski Paul Salle znalazł w śmietniku porzucone niemowlę. Niedawno stało się ono jedenastym dzieckiem Józefiny Baker.

Jak wiadomo, dziesięcioro dzieci różnej narodowości — zaadoptowanych przez wielką artystkę żyje wraz z nią i jej mężem Jo Bouillonem w posiadłości Milandes koło Paryża.

Swojemu najmłodszemu synkowi Józefina Baker nadała na pamiątkę świąt imię Noel.

„Mazowsze" w Korei

Po występie Polskiego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze" w teatrze Moranbon w Phenianie. Przewodniczący KC Koreańskiej Partii Pracy i premier KRL-D — Kim Ir Sen składa gratulacje zespołowi.

CAF — telefoto

Święto narodowe Indii

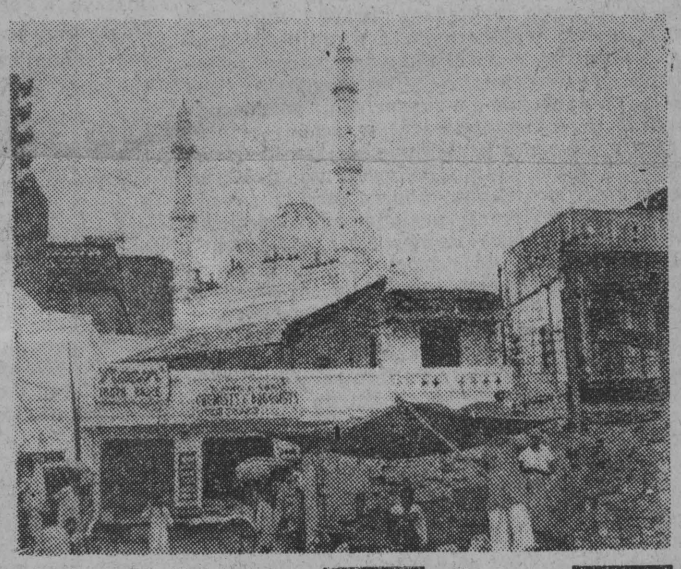

Kanpur to jedno z najbardziej uprzemysłowionych miast Indii, tradycyjny ośrodek ruchu robotniczego. Tu powstały pierwsze hinduskie związki zawodowe. Obecnie Kanpur liczy ok. 1.500.000 mieszkańców.

NA ZDJĘCIU: fragment ulicy w Kanpur. W głębi meczety muzułmańskie.

Fot. — CAF

Gwałtowna powódź w W. Brytanii

LONDYN (PAP) 25. 1.

Powódź, która rozpoczęła się w W. Brytanii w sobotę, przybiera coraz groźniejsze rozmiary. Wywołana ona została gwałtownym wzrostem temperatury, która w niedzielę w centralnej, południowej i południowo-zachodniej Anglii wzrosła do plus 16 stopni. Gwałtownemu ociepleniu i topnieniu śniegów towarzyszyły duże opady deszczów.

Szczególnie groźna sytuacja powstała w Południowej Walii oraz w Szkocji, gdzie wody w rzekach przybrały o 3—4 metry zalewając duże obszary pól uprawnych oraz wiele miasteczek i osiedli.

14 st. ciepła w NRF

BONN (PAP) 25. 1.

Na całym terenie NRF zanotowano w niedzielę temperatury jak w okresie przedwiośnia, nawet w dolinach alpejskich panowała odwilż. W dolnej Saksonii w niedzielę w południe termometr wskazywał 14 stopni ciepła. W Stuttgarcie zanotowano o tej samej porze 10 stopni ciepła. W wielu miejscowościach wypoczynkowych narciarze z wielkim trudem tylko znajdowali odpowiednie warunki do jazdy na nartach.

Depesza z Polski

Jego Ekscelencja
Pan dr Rajendra Prasad
Prezydent Republiki Indii
New Delhi

Z okazji święta narodowego Republiki Indii miło mi przesłać Waszej Ekscelencji gorące gratulacje w imieniu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, narodu polskiego i moim własnym. Łączę serdeczne życzenia szczęśliwej przyszłości i dobrobytu dla szlachetnego narodu hinduskiego oraz szczęścia osobistego dla Waszej Ekscelencji.

ALEKSANDER ZAWADZKI
Przewodniczący Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

POGODA

DZIŚ — zachmurzenie umiarkowane. Temperatura minus 3 st.
JUTRO — chmurno z przejaśnieniami.

Uchwała IV Plenum KC PZPR w sprawie rozwoju techniki

Komitet Centralny PZPR stwierdza, że dalszy szybki rozwój sił wytwórczych kraju i pomyślna realizacja zadań gospodarczych w latach 1960 — 1965 uchwalonych przez III Zjazd partii, zależeć będzie w pierwszym rzędzie od stopnia opanowania przez naszą gospodarkę nowoczesnej techniki.

Socjalistyczne stosunki produkcyjne, planowy charakter naszej gospodarki umożliwiają oparcie w szerokim zakresie naszej produkcji o zdobycze wiedzy i nauki i szybki wzrost na tej drodze wydajności pracy. Postulat unowocześnienia naszego przemysłu i innych gałęzi gospodarki narodowej, w możliwie krótkim okresie jest w pełni realny. Wymaga to postawienia sprawy postępu technicznego w centrum uwagi całej partii i całego społeczeństwa i zasadniczego usprawnienia planowania i organizacji prac naukowo - badawczych oraz praktycznego wdrażania do produkcji krajowych i zagranicznych zdobyczy i techniki.

I. Główne kierunki walki o postęp techniczny

1 Nowy plan pięcioletni na lata 1961 — 65 powinien śmielej i konkretniej niż miało to miejsce dotychczas określić formy, kierunki i zasięg postępu technicznego we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu. Dyrektywy planu w tym zakresie winny być przez organa planujące sprecyzowane w oparciu o twórczy wkład myśli najbardziej przodujących robotników i pracowników umysłowych przedsiębiorstw produkcyjnych i placówek naukowo-badawczych, projektowych i konstruktorskich.

2 Doświadczenia przodujących przedsiębiorstw ujawniły poważne rezerwy wzrostu produkcji i obniżenia jej kosztów, wskazując jak wielkie są możliwości uzyskania szybszego postępu naszej gospodarki w drodze modernizacji, rekonstrukcji technicznej i rozbudowy istniejących urządzeń i zakładów.

W licznych przypadkach okazało się, że można zrezygnować z nowych kosztownych inwestycji podejmując śmiałe zamierzenia w dziedzinie pełniejszego wykorzystania posiadanych powierzchni produkcyjnych, usuwania tak zw. wąskich gardeł hamujących postęp produkcji całych przedsiębiorstw, a nawet gałęzi wytwórczych. Wymiana przestarzałych urządzeń i unowocześnienie procesu technologicznego zapewniają osiągnięcie w starych zakładach pracy wysokich wskaźników technicznych i wydajności pracy w oparciu o kwalifikowane kadry i tradycje produkcyjne. Komitet Centralny zaleca opracowanie w resortach, zjednoczeniach i przedsiębiorstwach, w ścisłej współpracy z biurami projektowymi konstruktorskimi i placówkami badawczymi, dalszych środków i projektów modernizacji i rekonstrukcji technicznej, posiadanych urządzeń wytwórczych, jako najbardziej efektywnej, najtańszej drogi do wzrostu produkcji, podniesienia jej jakości i obniżenia jej kosztów. Komisja planowania i resorty opracować powinny program produkcji nowych urządzeń uwzględniając zadania szybszej, niż to dotąd było planowane, modernizacji i rekonstrukcji technicznej posiadanych zakładów, kosztem odpowiedniego zmniejszenia nakładów inwestycyjnych na nowe obiekty.

3 Podstawowym kierunkiem postępu technicznego w konkretnych warunkach naszego kraju, — jest mechanizacja robót ciężkich i pracochłonnych we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej w celu osiągnięcia zasadniczego wzrostu wydajności pracy, przy jednoczesnym zmniejszeniu wysiłku fizycznego robotników i poprawieniu bezpieczeństwa pracy. W pierwszej kolejności należy zmechanizować masowe prace ładunkowe w przemyśle, budownictwie, transporcie, roboty ziemne oraz transport wewnątrzzakładowy. Dla realizacji tego zadania niezbędne jest rozwinięcie na szeroką skalę krajowej produkcji różnego rodzaju podnośników mechanicznych, przenośników, wózków widłowych itp. urządzeń, przechodząc w tej produkcji na wielkie serie w celu zasadniczego jej potanienia. Mechanizacja prac przeładunkowych winna opierać się w coraz szerszym zakresie o masową produkcję znormalizowanych pojemników. W gałęziach gospodarki narodowej szczególnie zaniedbanych pod względem mechanizacji oraz tam, gdzie prace ładunkowe i transportowe mają szczególnie zmasowany charakter np. w górnictwie, zakres, terminy oraz środki mechanizacji powinny być szczegółowo sprecyzowane zarówno w wieloletnich jak i rocznych planach gospodarczych.

Szczególnie szybki postęp w omówionym zakresie powinien być osiągnięty w śląskim okręgu przemysłowym. Równocześnie należy w określonych gałęziach przemysłu postawić zadania* kompleksowej mechanizacji, obejmującej zarówno główne jak i pomocnicze procesy produkcyjne, a także procesy kontroli, prace remontowe. Wymaga to opracowania zespołów maszyn obejmujących cały cykl produkcyjny.

4 Szerokiemu, obejmującemu całość gospodarki narodowej programowi mechanizacji towarzyszyć winien sukcesywny rozwój automatyzacji na wybranych odcinkach produkcji gwarantujących największą efektywność ekonomiczną.

Gałęziami produkcji, gdzie przede wszystkim automatyzacja może i powinna mieć już w najbliższym okresie szersze zastosowanie są: energetyka, chemia, hutnictwo, masowa wielkoseryjna produkcja w przemyśle maszynowym i elektrotechnicznym, zwłaszcza w dziedzinie procesów produkcji zagrażających zdrowiu pracowników i uciążliwych dla otoczenia.

Najpilniejszym zadaniem w rozwoju automatyzacji jest stworzenie wyspecjalizowanego w tym zakresie zaplecza naukowego, projektowego i konstruktorskiego. Rosnący zgodnie z ogólnoświatową tendencją zakres automatyzacji produkcji przemysłowej stawia przed przemysłem maszynowym pilne zadania rozwinięcia produkcji maszyn i urządzeń wyposażonych w niezbędną aparaturę kontrolno-pomiarową i regulacyjną oraz aparatury kontrolno-pomiarowej i elementów automatyki dla układów regulujących i sterowniczych. Należy rozpocząć w pięcioleciu 1961-1965 w przemyśle elektronowym produkcję maszyn matematycznych i ich zespołów dla potrzeb automatyzacji procesów produkcyjnych.

5 Podstawowym warunkiem postępu technicznego jest wyposażenie głównych dziedzin gospodarki narodowej w nowoczesne, dobre jakościowo i ekonomiczne w eksploatacji środki produkcji. Dotyczy to szczególnie obrabiarek, maszyn i urządzeń dla rolnictwa, energetyki, hutnictwa, aparatury chemicznej, maszyn włókienniczych, maszyn i aparatów elektrycznych oraz środków transportu. Dokonanie w tej dziedzinie zasadniczego postępu oraz osiągnięcie poziomu dorównującego technice światowej jest najważniejszym zadaniem przemysłu maszynowego na najbliższe lata.

Równolegle należy zwrócić uwagę na systematyczne rozszerzanie asortymentu, podnoszenie jakości i obniżenie kosztów produkcji artykułów rynkowych szerokiego użytku odgrywających coraz większą rolę w zaopatrzeniu ludności miast i wsi. W nowych konstrukcjach i przy stałym doskonaleniu produkowanych maszyn i urządzeń należy zwrócić uwagę na zmniejszenie ich gabarytów i ciężaru oraz stosowanie lepszych i tańszych tworzyw.

Niezwykle poważne są zadania w zakresie wprowadzania nowoczesnej technologii i wytwarzania. Wymaga to w pierwszym rzędzie szerszego zastępowania obróbki wiórowej obróbką plastyczną, stosowania stali o wyższych parametrach, stosowania profili lekkich i giętych, zastępowania stali stopowych i metali kolorowych syntetycznymi tworzywami chemicznymi i ceramicznymi itp.

6 Ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego naszego kraju z uwagi na wielkość i charakter jego zasobów surowcowych, mieć będzie postęp w zakresie właściwego, jak najbardziej oszczędnego i efektywnego wykorzystania paliw, materiałów i surowców. Wymaga to zasadniczych usprawnień w gospodarce cieplnej, dalszego wycofywania przestarzałych urządzeń cieplnych, szybszej elektryfikacji i dieselizacji kolei, rozwoju ciepłofikacji, wyposażenia energetyki w kotły i urządzenia energotwórcze o wysokich parametrach. W celu zmniejszenia zużycia stali hutnictwo winno intensywniej niż dotychczas podejmować produkcję oszczędnościowych profili i stali o podwyższonej wytrzymałości oraz szybciej opanowywać walcowanie w tolerancjach minusowych. Poważne możliwości w dziedzinie pełniejszego wykorzystania surowców mieć będzie intensyfikacja procesów produkcyjnych w przemyśle chemicznym; przechodzenie w produkcji nawozów azotowych na gaz ziemny, na większe konwertery syntezy amoniaku, pełniejsze wykorzystanie produktów koksochemicznych, zastosowanie siarki rodzimej w produkcji kwasu siarkowego itp. Chemia może i powinna też szybciej rozwinąć produkcję wysokoceennych syntetycznych włókien zastępujących importowane surowce włókiennicze, wełnę i bawełnę. W celu obniżenia ciężaru budynków należy rozwinąć produkcję lekkich materiałów izolacyjnych, tak w postaci tworzyw chemicznych jak i tworzyw mineralnych. W związku z deficytowością drewna, wielkiego znaczenia nabiera rozwój produkcji zastępczych w postaci syntetycznych tworzyw chemicznych oraz płyt spilśnionych i wiórowych. Istotną rolę winno odegrać stosowanie izotopów promieniotwórczych w szczególności w przemyśle ciężkim, chemicznym, geologii, górnictwie.

7 Uchwały II Plenum określają program rozwoju rolnictwa w najbliższym pięcioleciu. Niezbędne jest w świetle tych uchwał skuteczne rozwijanie prac w przemyśle nad udoskonaleniem ośrodków produkcji przeznaczonych dla rolnictwa. W dziedzinie mechanizacji rolnictwa należy uruchomić nowoczesną produkcję zestawów traktorowych z narzędziami towarzyszącymi, silosoo-kombajnów do zbioru kukurydzy i zielonek, ulepszonych maszyn dla sprzętu okopowych, urządzeń dla mechanizacji prac w hodowli. Należy również przyspieszyć prace nad uruchomieniem nowych konstrukcji maszyn melioracyjnych i stosowanie materiałów zastępczych w melioracji. Szczególnie pilne są zadania uruchomienia seryjnej produkcji aparatury do ochrony roślin.

W przemyśle chemicznym należy obok zadań ilościowego wzrostu produkcji zwrócić uwagę na poprawę gatunków i jakości nawozów sztucznych zwłaszcza przez zwiększenie stopnia ich koncentracji i granulacji oraz produkcji mocznika dla potrzeb nawozowych. Rozwijać również należy produkcję mikronawozów i badań nad ich stosowaniem.

Pierwszorzędnym zadaniem jest opracowanie nowych środków ochrony roślin i uruchomienie produkcji najbardziej skutecznych preparatów stosowanych za granicą, zwłaszcza dla celów zwalczania szkodników buraka cukrowego, warzyw i owoców.

Nową, niezwykle poważną dziedziną postępu technicznego w rolnictwie jest przemysłowa produkcja pasz przemysłowych wzbogaconymi witaminami, antybiotykami i innymi komponentami, zabezpieczającymi szybki przyrost wagi bydła, trzody, drobiu oraz istotne oszczędności pasz.

Szczególną uwagę należy zwrócić na zwiększenie produkcji mocznika, którego zastosowanie w paszach dla zwierząt gospodarskich przynosi duże oszczędności w białku roślinnym.

II. Planowanie i koordynacja postępu technicznego i badań naukowych

1 Szybki rozwój techniki i nowoczesnych metod wytwarzania wymaga planowej koordynacji na wszystkich szczeblach działalności produkcyjnej oraz przezwyciężenia istniejących braków i niedociągnięć w tej dziedzinie.

Poczynając od roku 1961 skonkretyzować należy plan zamierzeń technicznych oraz sposobów i terminów ich realizacji. Plan ten winien stanowić nieodłączną część i zarazem materialną podstawę planów wzrostu produkcji i wydajności pracy oraz obniżki kosztów własnych tak w odniesieniu do ogólnonarodowego planu gospodarczego jako też do planów resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw. Narodowy Plan Gospodarczy winien określać podstawowe, wybrane zadania w dziedzinie badań naukowych oraz najważniejsze, posiadające ogólnokrajowe znaczenie zadania rozwoju techniki. W części planu dotyczącej rozwoju techniki winny być zawarte dyrektywy w zakresie przygotowania i uruchamiania nowych ważnych urządzeń produkcyjnych, nowych materiałów i surowców oraz wdrożenia nowych, postępowych procesów technologicznych.

Plany resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw zawierać muszą bardziej szczegółowe zadania w zakresie opracowania i realizacji postępu technicznego.

Zjednoczenia powinny stać się podstawowym koncepcyjnym ośrodkiem rozwoju nowej techniki, w pełni wykorzystującym podległe mu lub współpracujące ze Zjednoczeniem placówki badawcze, konstruktorskie i projektowe, stosującym szeroką wymianę doświadczeń między przedsiębiorstwami danej gałęzi produkcji. Plan Zjednoczenia poświęcony nowej technice, zawierać powinien wspólne dla wszystkich podległych zakładów problemy, związane z ich rekonstrukcją techniczną, z dążnością do osiągnięcia światowego poziomu w technice i organizacji produkcji.

2 Planowe kierownictwo rozwojem techniki powinno uwzględniać niezbędne powiązania między nauką i produkcją. W związku z tym tematyka prac instytutów naukowych, biur konstruktorskich, laboratoriów badawczych, biur projektowych, stacji i baz doświadczalnych oraz planów współpracy naukowo-technicznej z zagranicą winna być skoordynowana z założeniami i potrzebami rozwoju produkcji.

Plenum KC uważa za celowe opracowanie wieloletnich i perspektywicznych planów szczególnie ważnych badań naukowych i wybranych problemów opracowywanych przez placówki PAN i szkolnictwa wyższego oraz przez instytuty resortowe i branżowe. *Opracowanie ogólnych projektów planów oraz koordynacji prac naukowych stanowić powinno zadanie PAN w porozumieniu z zainteresowanymi instytucjami i resortami.

3 Realizacja zadań rozwoju nauki i techniki łączy się z szeroką problematyką polityki technicznej i wymaga centralnego ujęcia szeregu zagadnień, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na technikę i organizację produkcji i poziom kwalifikacji kadr oraz na wzrost zainteresowania technika i rozwój kultury technicznej społeczeństwa.

Istnieje szereg dziedzin nowej techniki, które wymagają stałego nadzoru i kontroli ze strony rządu, gdyż nie mieszczą się w ramach działalności resortów i zjednoczeń. Dlatego Komitet Centralny uważa za celowe powołanie Komitetu do Spraw Techniki, jako centralnego ośrodka polityki technicznej rządu.

Działalność komitetu nie powinna naruszać uprawnień i obowiązków resortów i zjednoczeń, lecz nadawać właściwy kierunek ich działalności, zwłaszcza tam, gdzie zachodzą się problemy międzyresortowe i konieczna jest ścisła współpraca różnych instytucji i ogniw nauki i praktyki. Komitet stanowić powinien organizację o charakterze kolegialnym, złożoną z wybitnych przedstawicieli nauki i techniki.

III. Specjalizacja, kooperacja, normalizacja

Rozwój specjalizacji i kooperacji produkcji stanowi obecnie charakterystyczną cechę postępu w technice wytwarzania. Właściwa specjalizacja produkcji toruje drogę mechanizacji i automatyzacji produkcji. Specjalizacja i kooperacja jako wyraz planowego, socjalistycznego podziału pracy stanowi również poważny czynnik rozwoju międzynarodowej współpracy gospodarczej w ramach obozu socjalistycznego.

W związku z tym Komitet Centralny postanawia:

1 Zalecić instancjom partyjnym i rządowym, komisji planowania, resortom, zjednoczeniom i przedsiębiorstwom, podjęcie skoordynowanych prac nad rozwojem specjalizacji i uporządkowaniem kooperacji produkcji. Należy poddać rewizji dotychczasowe powiązania kooperacyjne i opracować w oparciu o programy normalizacji, unifikacji i typizacji bieżące i długofalowe plany specjalizacji zakładów produkcyjnych oraz poszczególnych wydziałów.

2 Niezbędna jest rozbudowa specjalizowanych przedsiębiorstw i stworzenie na tej podstawie niezbędnych zdolności produkcyjnych w dziedzinie odkuwek, odlewów, matryc, konstrukcji spawanych, normalii (śrub, nakrętek, wkrętek itd), narzędzi i oprzyrządowania, znormalizowanego sprzętu i urządzeń mechanizacyjnych dla transportu wewnątrzzakładowego.

Szczególnej uwagi wymaga też problem zunifikowania i znormalizowania elementów, zespołu i części dla różnego rodzaju maszyn i urządzeń, zwłaszcza w zakresie transportu samochodowego, ciągników i maszyn rolniczych, maszyn budowlanych oraz innych maszyn i urządzeń szeroko wykorzystywanych w różnych dziedzinach gospodarki narodowej.

3 Prace nad normalizacją i standaryzacją stać się powinny przedmiotem szczególnej opieki ze strony rządu, resortów i zjednoczeń. Placówki badawcze, konstruktorskie i projektowe powinny włączyć prace normalizacyjne do swoich zadań planowych i korzystać z już opracowanych norm i standartów zunifikowanych z elementami konstrukcji i wyposażenia oraz typowymi projektami całych obiektów i ich części. Jednocześnie wszystkie one, powinny brać aktywny udział w pracach zespołów normalizacyjnych, obejmujących zainteresowanych naukowców, producentów i użytkowników. Oparcie produkcji o zasady normalizacji, szeroka standaryzacja surowców, materiałów i wyrobów — powinny stać się podstawą ładu i współdziałania dla rozwoju techniki i lepszej organizacji produkcji.

4 Specjalizacja i kooperacja w skali obozu socjalistycznego stanowią przesłankę znacznego obniżenia kosztów produkcji i umożliwiają poszczególnym krajom wybór najbardziej efektywnych dla nich kierunków produkcji i jej wielkoseryjny charakter. Komitet Centralny zaleca centralnym organom rządowym i komisji planowania szybkie opracowanie wniosków i inicjatyw w tym zakresie.

IV. Badania naukowe i powiązanie nauki z produkcją

W miarę rozwoju nauki i techniki zmienia się zasadniczo i wzrasta rola zaplecza naukowo - technicznego produkcji. Planowanie i rozwój produkcji w przedsiębiorstwach opierać się musi w coraz większym stopniu na wyprzedzającej ją pracy naukowo - technicznej, doświadczalnej, projektowej, konstruktorskiej. Niesłuszne są wszelkie tenden-

Ciąg dalszy na str. 3

Uchwała IV Plenum KC PZPR w sprawie rozwoju techniki

Ciąg dalszy ze str. 2

izolowania instytutów naukowo - badawczych, centralnych biur konstrukcyjnych, biur projektowych i innych placówek tego rodzaju, od właściwego procesu produkcji. Partia przywiązuje wielką wagę nie tylko do opracowań bezpośrednio związanych z praktyką, lecz również do rozwoju myśli teoretycznej, długofalowych badań i odkryć naukowych, które stworzyć mogą podstawę do szybszego rozwoju techniki. Dotyczy to zwłaszcza badań w dziedzinie zastosowań matematyki, fizyki technicznej, inżynierii cieplnej, mechaniki stosowanej, chemii, biologii. Prace naukowo - badawcze w tych dziedzinach należy ze wszech miar pobudzać i rozszerzać. Nie stoi to bynajmniej w sprzeczności z podstawowym na dziś zadaniem zbliżenia nauki do potrzeb praktycznych produkcji.

W celu ściślejszego powiązania nauki z produkcją Komitet Centralny zaleca co następuje:

1 Wszystkie placówki naukowe i badawcze (akademii nauk szkół wyższych, resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw) powinny postawić sobie jako najpilniejszy cel zastosowanie programu swych badań do potrzeb rozwojowych gospodarki narodowej oraz pełne zastosowanie osiągnięć badań naukowych w produkcji. Placówki naukowe powinny aktywnie współdziałać we wdrażaniu ich opracowań naukowych przez zakłady pracy.

2 Wyposażenie placówek badawczych i doświadczalnych w odpowiednie urządzenia, sprzęt, aparaturę i narzędzia powinno stać się stałą troską kierownictwa resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw. Szczególne znaczenie posiada problem wyposażenia w nowoczesne pomoce naukowe oraz wzorowy sprzęt produkcyjny i badawczy placówki szkół wyższych, a w szczególności zakładów eksperymentalnych. Należy stworzyć lub rozbudować w wielkich przedsiębiorstwach oraz ośrodkach konstrukcyjnych i badawczych przemysłu maszynowego, elektrotechnicznego, chemicznego i innych odpowiednie doświadczalne, prototypownie, wzorownie, stacje prób i badań. Należy otoczyć opieką i odpowiednio wyposażyć kluby techniki i racjonalizacji w przedsiębiorstwach.

3 Obok rozbudowy tzw. zaplecza naukowo - technicznego produkcji niezbędny jest szybszy rozwój i prawidłowe wyposażenie w sprzęt i pomoce naukowe, modele maszyn i warsztaty doświadczalne, klubów techniki i racjonalizacji, placówek technicznych ZHP, ZMS i ZMW.

4 Należy zapewnić znaczne skrócenie terminów opracowań naukowo - technicznych, konstruktorskich i projektowych. Premie i nagrody za osiągnięcia w tej dziedzinie powinny być w znacznej części uzależnione od praktycznego zastosowania wyników opracowań. Niezbędne jest uproszczenie dokumentacji technicznej i szersze stosowanie w niej elementów znormalizowanych, zunifikowanych, stypizowanych. Niezbędna jest również ścisła kontrola w celu wyeliminowania tematów, które można szybko uzyskać z zagranicy, lub które już zostały rozwiązane w innych placówkach krajowych.

5 Biura projektowe powinny stać się źródłem inicjatyw w dziedzinie rekonstrukcji technicznej całych gałęzi produkcji i poszczególnych przedsiębiorstw. Projektanci powinni korygować zalecenia inwestora, jeśli wynikają one z niewłaściwych założeń i zawierają przestarzałe koncepcje organizacyjne i techniczne i uwzględnić w projektach przodujące procesy technologiczne. Projektanci posiadać powinni znajomość możliwości produkcyjnych krajowych zakładów wytwarzających urządzenia i instalacje i oddziaływać na program produkcyjny w kierunku unowocześnienia konstrukcji urządzeń i maszyn, stosowania nowych materiałów i tworzyw sztucznych. Osiągnięcie lepszych wskaźników techniczno - ekonomicznych i obniżenie kosztu inwestycji w stosunku do założeń inwestora powinno zapewniać projektantom premie uzależnione od rozmiarów oszczędności w kosztach inwestycji i eksploatacji.

6 Należy usunąć braki i błędy wynikające z niedostatecznej analizy ekonomicznej efektywności postępu technicznego. Komisja planowania, resorty i zjednoczenia zapewnić powinny opracowanie centralnych, resortowych i branżowych wytycznych w sprawie metod obliczania efektywności ekonomicznej postępu technicznego.

V. Międzynarodowa współpraca naukowo-techniczna

Burzliwy rozwój nauki i techniki połączony jest z ogromnym wzrostem nakładów na prace badawcze i niezwykle intensywną rozbudową placówek badawczych. Dlatego też nie jest możliwe ani celowe prowadzenie w każdym kraju równoległych prac we wszystkich dziedzinach nauki i techniki. Braterska współpraca wewnątrz obozu socjalistycznego umożliwia specjalizację i podział programów prac naukowych i badawczych, konstruktorskich i projektowych, szybkie przekazywanie osiągnięć nauki i techniki, skuteczną pomoc w ich zastosowaniu do produkcji. W ostatnich latach nastąpiło jednak u nas pewne osłabienie inicjatywy w korzystaniu z doświadczeń i osiągnięć nauki i techniki ZSRR i innych krajów socjalistycznych. Nie brak również faktów opieszałości w wykorzystywaniu uzyskanej dokumentacji, lub też zwracania się o pomoc techniczną w sprawach drobnych i nieistotnych, przy pomijaniu rozwiązań o istotnym znaczeniu dla naszej gospodarki.

W związku z tym Komitet Centralny zaleca wszystkim zainteresowanym resortom i instytucjom:

1 Zacieśnić współpracę naukowo-techniczną z państwami socjalistycznymi, pogłębić i upowszechnić kontakty w tej dziedzinie oraz współpracę naszych placówek naukowo-badawczych, biur projektowych i konstrukcyjnych, a także zjednoczeń i przedsiębiorstw z analogicznymi placówkami w ZSRR i innych państwach socjalistycznych.

2 Opracować program specjalizacji pracy naukowej z uwzględnieniem warunków naszego kraju, posiadanych kadr i tradycji naukowych oraz uwzględniający możliwości korzystania z dorobku ZSRR i innych państw socjalistycznych.

3 Zwrócić szczególną uwagę na uzyskanie i wykorzystanie doświadczenia innych państw socjalistycznych w dziedzinie nowoczesnych metod organizacji produkcji, normalizacji i specjalizacji produkcji, stosowania mechanizacji i automatyzacji oraz w dziedzinie doskonalenia kadr i powiązania nauki z praktyką produkcyjną. Aktywnie należy rozwijać międzynarodową współpracę w dziedzinie norm i standartów, wymiany typowych projektów, unifikacji elementów, węzłów i agregatów.

4 Ustalić wymogi, którym podlegać musi każdy pracownik wyjeżdżający za granicę w celu uzyskania doświadczenia naukowego i technicznego lub praktyki produkcyjnej. Wprowadzić kontrolę zastosowania w praktyce nabytych w tej drodze wiedzy i doświadczenia.

VI. Informacja naukowo-techniczna

Szybki postęp nauki i techniki wymaga szerokiej bieżącej orientacji w stanie prac badawczych i w osiągnięciach naukowych i technicznych w kraju i na świecie.

Dlatego też niezbędny jest sprawnie działający system informacji naukowej i technicznej. Zapewni on szybsze wyniki i zaoszczędzi zbędnych wysiłków nad poszukiwaniem rozwiązań dawno już osiągniętych i doświadczeń dawno już uzyskanych.

Sprawy organizacji i rozwoju informacji naukowo-technicznej są jednak u nas bardzo zaniedbane, a w ostatnich latach występuje nawet zjawisko rozpadu wielu ośrodków informacji naukowo-technicznej. Sytuację pogarszają niedostateczny poziom wyposażenia i wykorzystania bibliotek technicznych oraz centralnej biblioteki technicznej.

Komitet Centralny zaleca w związku z tym:

1 Utworzyć pod ogólnym nadzorem Centralnego Instytutu Dokumentacji Naukowo-Technicznej branżowe ośrodki informacji, które powinny gromadzić materiały i prowadzić studia najważniejszych krajowych i zagranicznych doświadczeń i osiągnięć nauki i techniki w danej dziedzinie. Ośrodki te powinny nie tylko gromadzić materiały i udostępniać je na zlecenie, lecz aktywnie uczestniczyć w ich rozpowszechnianiu i wykorzystaniu w przedsiębiorstwach, placówkach naukowych, biurach konstruktorskich i projektowych; opracowywać syntetyczne materiały, dotyczące odrębnych ważnych problemów w dziedzinie nauki, techniki i organizacji produkcji w skali ogólnobranżowej; zestawiać porównawcze wskaźniki techniczno-ekonomiczne, charakteryzujące prace przedsiębiorstw w kraju i za granicą, wydawać biuletyny, przeglądy, wyciągi; organizować konferencje naukowo-techniczne w zakresie swej tematyki, prowadzić informacyjne kartoteki i katalogi nowych wyrobów krajowych i zagranicznych;

2 Zwrócić szczególną uwagę na organizację i funkcjonowanie służby informacji technicznej w większych przedsiębiorstwach produkcyjnych. Komórki informacji naukowo-technicznej wielkich przedsiębiorstw powinny gromadzić, udostępniać i popularyzować na zewnątrz materiały, dotyczące różnych dziedzin pracy przedsiębiorstwa, organizować propagandę jego nowej techniki i wymianę doświadczeń między przedsiębiorstwami.

Poważne będą również funkcje tych komórek w dziedzinie informacji wewnątrzzakładowej. Dotyczy to popularyzacji przodujących osiągnięć i doświadczeń racjonalizatorów i wynalazców w zakresie nowych metod pracy, nowej technologii, prowadzenia poradni technicznych, organizowania wystaw, konferencji, filmów technicznych, wyjazdów do innych przedsiębiorstw w celu wymiany doświadczeń. Ośrodki fabryczne powinny również zasilać informacjami powiązane z nimi ośrodki branżowe i gromadzić informacje o doświadczeniach pokrewnych przedsiębiorstw w kraju i za granicą.

3 W działalności wydawniczej i bibliotecznej zapewnić znaczne skrócenie cyklu przygotowania publikacji, poprawę technicznego wyposażenia bibliotek i ulepszenie metod popularyzacji i organizacji czytelnictwa technicznego.

Dla pełnego wykorzystania prasy technicznej niezbędna jest szeroka i systematyczna propaganda, właściwa organizacja czytelnictwa w zakładach pracy, odpowiednie środki i opieka nad bibliotekami i czytelniami.

Propaganda naukowa i techniczna powinny w formie dostępnej i interesującej docierać do wszystkich środowisk i zachęcać do samokształcenia i korzystania z wszystkich możliwości podnoszenia poziomu wiedzy i kwalifikacji.

Instytucje, powołane do krzewienia wiedzy technicznej i propagandy osiągnięć nauki i techniki, powinny w najkrótszym czasie opracować szczegółowy program znacznej rozbudowy swej działalności w tej dziedzinie. Dotyczy to NOT i stowarzyszeń naukowo - technicznych, zarządów szkolnictwa wszystkich form i szczebli, kierownictwa masowych społecznych organizacji, związków Harcerstwa, ZMS, ZMW, ośrodków kierujących prasą, propagandą radiową, filmową, telewizyjną.

VII. Walka o postęp techniczny w przedsiębiorstwie

Podstawowym ośrodkiem praktycznej realizacji postępu w organizacji i technice wytwarzania jest przedsiębiorstwo. Tu kadry inteligencji uzyskują w bezpośrednim kontakcie z produkcją, w bliskiej współpracy z robotnikami właściwe doświadczenie praktyczne i polityczną dojrzałość jakiej wymaga kierowanie pracą ludzi w warunkach socjalistycznej własności i socjalistycznych stosunków. Stosunki te pozwalają na znacznie szybsze niż w kapitalizmie opanowanie nowej techniki, umożliwiając masowy rozwój ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego, masowy udział pracowników w socjalistycznym współzawodnictwie pracy. Przekształcanie tych możliwości w rzeczywistość dokonuje się przez udział pracowników w zarządzaniu zakładu, w rozstrzyganiu jego problemów gospodarczych i technicznych. Uwzględniając rolę i zadania przedsiębiorstw w dziedzinie rozwoju techniki, Komitet Centralny zaleca właściwym organom rządowym CRZZ i NOT:

1 opracowanie wytycznych w sprawie form pomocy ze strony kierownictwa przedsiębiorstw i związków zawodowych w utworzeniu i działalności brygad socjalistycznej pracy, które stawiają sobie jako główny cel ulepszenie organizacji i techniki produkcji, a także w utworzeniu i działalności mieszanych brygad racjonalizatorskich, obejmujących doświadczonych robotników — racjonalizatorów, techników, inżynierów i w pewnych przypadkach również pracowników nauki.

2 nowelizację i aktualizację przepisów i wytycznych w sprawie pomocy w rozwoju ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego i zapewnienia szybkiej realizacji zgłaszanych wniosków i projektów, udoskonaleń i usprawnień oraz w sprawie fabrycznych klubów techniki i racjonalizacji, bibliotek technicznych i ośrodków informacji naukowo - technicznej w przedsiębiorstwie.

3 ustalenie programu rozbudowy i usprawnienia pracy zakładowych ośrodków postępu technicznego: biur konstruktorskich, technologicznych, laboratoriów, oddziałów doświadczalnej produkcji itp., oraz zorganizowanie w przedsiębiorstwach systematycznej pracy w dziedzinie racjonalizacji i wynalazczości, normalizacji i standaryzacji produkcji, oraz wzorownictwa przemysłowego.

4 skierowanie szczególnie uwagi na stworzenie warunków sprzyjających rozwojowi techniki w przedsiębiorstwie. Dotyczy to w pierwszym rzędzie właściwej ewidencji i kontroli pracy i zużycia materiałów, surowców i energii; opracowania i wprowadzenia technicznie uzasadnionych norm pracy i technicznie uzasadnionych norm zużycia surowców, materiałów paliw i energii oraz norm wykorzystania zdolności produkcyjnej maszyn i urządzeń.

VIII. Bodźce ekonomiczne postępu technicznego

Rozwój nowej techniki dokonuje się w walce z technicznym konserwatyzmem. W tej walce niezbędna jest przede wszystkim awangardowa rola partii i uruchomienie przez nią wszystkich czynników aktywności produkcyjnej i społecznej. Zasadnicze znaczenie ma tu jednak również motyw materialnego zainteresowania przedsiębiorstw i poszczególnych pracowników w terminowym opracowaniu elementów nowej techniki i szybkim wprowadzeniu ich do produkcji. Państwo nasze w pełni docenia tę sprawę i łoży ogromne środki na rozwój nauki i techniki. Fundusze te wydatkowane są jednak często w sposób nieprawidłowy i rozrzutny. Nierzadko przyznaje się nagrody osobom, które nie uczestniczyły bezpośrednio w danym osiągnięciu, a także za opracowania nie zasługujące na wyróżnienie. Faktyczni twórcy nowych rozwiązań są niekiedy wręcz pomijani w nagrodach, lub też nagradzani niewspółmiernie nisko w stosunku do wartości ich opracowań.

Przedsiębiorstwa podejmujące poważniejsze zmiany w technologii i organizacji produkcji, czy też dokonujące wymiany dotychczasowej konstrukcji wyrobów na nowe — narażone są na duże trudności i kłopoty. Zdarza się, że fabryka, która podejmuje trudne i śmiałe zadania rekonstrukcji technicznej znajduje się w znacznie gorszym położeniu finansowym niż zakład, który kontynuuje prace według przestarzałych metod, przestarzałej technologii i przestarzałej konstrukcji wyrobów.

Komitet Centralny zaleca w związku z tym:

1 Udoskonalenie przepisów o zasadach nagradzania za twórczy udział w opracowaniu i realizacji zadań rozwoju nowej techniki o istotnym znaczeniu dla danej gałęzi produkcji i dla całej gospodarki narodowej.

2 Przywrócenie dorocznych państwowych nagród za poważne osiągnięcia w pracach naukowo-badawczych, konstruktorskich i projektowych oraz za poważne udoskonalenia procesów technologicznych i organizacji produkcji bezpośrednio w zakładach pracy.

3 Uzależnienie premii dla personelu kierowniczego przedsiębiorstw, pracowników zakładowych biur konstrukcyjnych technologicznych, wzorcowni i innych placówek, torujących drogę nowej technice w zakładach pracy, od faktycznej i terminowej realizacji zamierzeń postępu technicznego oraz od wykazanej twórczej inwencji w podejmowaniu dodatkowych nie planowanych przedsięwzięć i opracowań.

4 Wprowadzenie ułatwień finansowych dla przedsiębiorstw realizujących zadania rozwoju nowej techniki i specjalizacji produkcji. W szczególności należy wprowadzić zasadę ułatwień w uzyskaniu kredytu bankowego i odpowiedniej elastyczności w kontroli funduszu płac w przypadku uzasadnionego przejściowego spadku produkcji oraz opracować system zmian we wskaźnikach techniczno-ekonomicznych planu przedsiębiorstwa, wynikających z nowych uruchomień produkcji lub prowadzenia postępowych procesów, umożliwiających uzyskanie efektów ekonomicznych w następujących okresach planowania. Ceny na nowe wyroby wymagające odpowiednich, kosztownych zmian w technologii i organizacji produkcji powinny w okresie 6 miesięcy do 1 roku zapewnić odpowiednie zainteresowanie ekonomiczne przedsiębiorstwa i kompensatę przejściowych, większych nakładów. W określonych przypadkach należy stosować zamiast podwyższonej ceny dotację przedmiotową.

IX. Kadry techniczne

O możliwości uzyskania zasadniczego zwrotu w realizacji nowej techniki i wykorzystaniu osiągnięć nauki we wszystkich dziedzinach naszej działalności gospodarczej decydować będą w ostatecznym rachunku kadry specjalistów, robotników i pracowników, poziom ich kwalifikacji, wiedzy i kultury oraz stopień ich zainteresowania wszystkim co nowe i postępowe. Ilość kadr z wyższym i średnim specjalnym wykształ-

Ciąg dalszy na str. 4

Uchwała IV Plenum KC PZPR w sprawie rozwoju techniki

Ciąg dalszy ze str. 3

ceniem jest u nas obecnie wielokrotnie wyższa aniżeli przed wojną. Jednakże ani ich liczebność, ani też w szczególności poziom ich kwalifikacji a także ich rozmieszczenie w poszczególnych dziedzinach i ogniwach administracji i produkcji — nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom i zadaniom naszej gospodarki. Szkoły wyższe i techniczne nie mają dostatecznych powiązań z przedsiębiorstwami produkcyjnymi i innymi jednostkami gospodarczymi. Studenci, nie są należycie związani z środowiskiem, w którym mają w przyszłości pracować. Nie zdołaliśmy dotąd zahamować pędu do uzyskiwania pracy przede wszystkim w wielkich miastach. Znaczna liczba absolwentów z wykształceniem technicznym unika zatrudnienia bezpośrednio w produkcji i znajduje często bezpodstawnie dostęp do pracy w ogniwach administracji oraz w placówkach naukowych, konstruktorskich i technologicznych, mimo braku niezbędnej wiedzy zawodowej i doświadczenia. Nie są otoczeni właściwą opieką stażyści, brak w wielu zakładach programu pracy z nimi.

W celu przeciwdziałania tym niepożądanym zjawiskom Komitet Centralny postanawia:

1 Zobowiązać kierowników resortów oraz kierowników zakładów do systematycznego rozwijania różnorodnych form i metod podnoszenia kwalifikacji i praktycznych umiejętności podległego sobie personelu technicznego. Należy zaostrzyć w tym celu wymogi kwalifikacyjne, związane z przeszeregowaniem i angażowaniem pracowników. Formy szkolenia i podnoszenia kwalifikacji powinny być dostosowane do warunków i potrzeb zakładów produkcyjnych i w rosnącym stopniu opierać się o współpracę z uczelniami i szkołami technicznymi. W szerokim zakresie należy popierać zdobywanie średniego i wyższego wykształcenia technicznego przez osoby zatrudnione w produkcji w drodze studiów wieczorowych i szkolenia zaocznego. Należy zwiększyć opiekę nad młodymi inżynierami i technikami, kierowanymi do pracy w terenie, zwłaszcza daleko od większych ośrodków miejskich.

2 W stosunku do stanu obecnego rozwój kształcenia technicznego powinien nastąpić przede wszystkim w specjalnościach decydujących o postępie technicznym jak: mechanika precyzyjna i optyka, elektronika, radiotechnika mikrofalowa, fizyka techniczna, chemia polimerów, inżynieria jądrowa, aparaty i maszyny matematyczne. Należy również położyć większy nacisk na kształcenie w zakresie nauk ścisłych, a zwłaszcza matematyki i fizyki. Rozwój kształcenia musi iść w parze z podnoszeniem jego jakości.

Dlatego bardzo istotnym problemem jest przygotowanie kadr naukowych. Minister Szkolnictwa Wyższego powinien przedłożyć konkretne propozycje w sprawie zapewnienia dopływu młodych kadr naukowych do szkół wyższych.

3 Przeważająca część stypendiów powinna być fundowana przez zakłady pracy, zjednoczenia, resorty i rady narodowe. Przyznanie stypendiów winno być połączone z zobowiązaniem stypendysty do pracy po ukończeniu studiów w zakładzie lub instytucji udzielającej stypendium. Fundatorzy stypendium mogą ewentualnie wskazać inne zakłady lub instytucje, w których stypendysta powinien być zatrudniony.

4 Należy rozszerzyć zasadę uprzedniej pracy produkcyjnej przed podjęciem studiów w określonych dziedzinach oraz udoskonalić obecny tryb praktyk studenckich. Resorty i zjednoczenia opracują w jak najkrótszym czasie programy stażu produkcyjnego w fabrykach dla młodych inżynierów i techników.

5 Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego i Oświaty powinny przyspieszyć wprowadzanie do programów nauczania problematyki produkcyjnej. Należy bardziej konsekwentnie niż dotąd uogólniać doświadczenia tych szkół i uczelni, które na własną rękę podjęły inicjatywę zmian w programach i metodach nauczania oraz głębiej wykorzystać doświadczenia innych krajów socjalistycznych.

6 Należy dokonać przeglądu kadr zatrudnionych na technicznych stanowiskach zwłaszcza majstrów i kierowników oddziałów produkcyjnych. Wszyscy pracownicy na kierowniczych stanowiskach, którzy nie posiadają odpowiedniego wykształcenia zawodowego, powinni być zobowiązani do uzupełnienia w określonym czasie swej wiedzy.

7 Ostateczny termin i zakres wymagań należy ustalić indywidualnie przy stworzeniu odpowiednich form kształcenia i warunków dla jego ukończenia. Ulepszyć i rozwinąć systematyczne szkolenie kadr robotników, celem podwyższenia kwalifikacji w sposób zapewniający właściwe wykorzystanie wprowadzonej do przedsiębiorstwa nowej techniki. Należy zapewnić odpowiednie poparcie ze strony kierownictwa resortów i zakładów pracy dla działalności stowarzyszeń NOT w dziedzinie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, kadr technicznych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień doskonalenia wyższego i średniego personelu technicznego oraz młodych kadr technicznych. Młodzi specjaliści muszą mieć otwartą drogę do odpowiedzialnych stanowisk pod warunkiem posiadania niezbędnego praktycznego doświadczenia.

6 KW, KP, KM i KD powinny przeprowadzać pogłębione analizy okresowe stanu i rozwoju techniki na swoim terenie, badając sytuację w tym zakresie w poszczególnych branżach i gałęziach produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem najważniejszych zakładów i instytucji, opracowywać węzłowe zadania dla organizacji partyjnych w tej dziedzinie, przygotowywać wszechstronnie aktyw do ich wykonania, kontrolować ich realizację.

Konieczne jest również wzmocnienie pracy odpowiednich instancji partyjnych z zespołami partyjnymi działającymi w społecznych organizacjach mających wpływ na rozwój techniki.

Niezwykle ważnym zadaniem terenowych instancji partyjnych jest udoskonalenie i pogłębianie form stałej pracy partyjnej w środowiskach inteligencji technicznej, w oparciu o doświadczenia akcji przed III Zjazdem partii i o uchwały obecnego Plenum.

7 Szybki rozwój techniki, przy istniejących jeszcze brakach i zaniedbaniach, wymaga pełnej mobilizacji wszystkich członków partii. Wszystkie organizacje partyjne winny aktywnie propagować postęp techniczny. Nie mogą one tolerować konserwatyzmu, wygodnictwa, braku kwalifikacji u ludzi odpowiedzialnych za stan i rozwój techniki.

Obowiązkiem członków partii inżynierów i techników, pracowników nauki, kierowników gospodarczych jest — obok wykonywania własnych obowiązków w dziedzinie postępu technicznego — aktywny udział w dyskusjach dotyczących kierunków i warunków rozwoju techniki, ideowe kierownictwo i polityczne oddziaływanie na środowiska techniczne i robotnicze.

Powinniśmy zdobywać dla idei postępu technicznego coraz szerszy aktyw robotniczy, szczególnie wśród młodzieży. Cała partia i wszyscy jej członkowie powinni występować wobec klasy robotniczej i całego społeczeństwa jako gorący rzecznicy podnoszenia ogólnej kultury technicznej, zdobywania i ciągłego rozwijania wiedzy technicznej, szerokiego wykorzystywania w gospodarce narodowej i w życiu codziennym możliwości i zdobyczy współczesnej techniki.

* * *

W celu zainteresowania jak najszerszych rzesz społeczeństwa problematyką IV-go Plenum oraz w celu nadania najbardziej prawidłowego kierunku postępowi technicznemu w nowym planie pięcioletnim Komitet Centralny uznaje za celowe przeprowadzenie wokół tych zagadnień szerokiej publicznej dyskusji. Dyskusja ta, w której obok najbardziej przodujących robotników oraz inżynierów, techników i ekonomistów w przedsiębiorstwach winni wziąć jak najszerszy udział pracownicy wszystkich naukowych i technicznych placówek w kraju, pomoże wydatnie rządowi i jego planującym organom w opracowaniu najbardziej prawidłowych, zgodnych z rzeczywistymi możliwościami i potrzebami gospodarki narodowej, perspektyw rozwoju sił wytwórczych kraju.

Dyskusja wokół problematyki i uchwał IV Plenum winna się odbywać w zakładach produkcyjnych, w instytutach naukowo-badawczych i laboratoriach, w biurach projektowych i konstrukcyjnych, w zakładach naukowych wyższych uczelni i PAN, w kołach zakładowych i innych ogniwach stowarzyszeń inżynierów i techników oraz PTE, w klubach racjonalizatorskich oraz na łamach prasy technicznej, ekonomicznej a także codziennej.

Inicjatorem i organizatorem dyskusji w każdym z tych ogniw winny być instancje i organizacje partyjne szeroko wciągając do współdziałania administrację gospodarczą, kierownictwa placówek naukowych i technicznych, związki zawodowe oraz zarządy stowarzyszeń NOT. Dyskusje w przedsiębiorstwach powinny się głównie koncentrować wokół konkretnych przedsięwzięć technicznych w planach rozwojowych własnego zakładu.

Dyskusja w instytutach i innych placówkach naukowo-badawczych, a także w biurach projektowych i konstrukcyjnych powinna dotyczyć głównie kierunków i zasięgu postępu technicznego w ujęciu branżowym i gałęziowym oraz zadań przypadających wymienionym placówkom w realizacji planu postępu technicznego. Dyskusja na łamach prasy powinna dotyczyć przede wszystkim podstawowych problemów technicznych, posiadających ogólnogospodarcze znaczenie.

Komitet Centralny PZPR jest przekonany, że szerokie rzesze robotników i inteligencji pracującej wezmą aktywny udział w dyskusji i w ten sposób wniosą swój twórczy wkład w kształtowanie kierunków rozwojowych naszej socjalistycznej gospodarki.

WARSZAWA, STYCZEŃ 1960 r.

X. Rola partii w walce o postęp techniczny

Rozwój postępu technicznego, wykorzystanie środków, jakie stwarza współczesna technika w gospodarce naszego kraju decydować będzie o wzroście społecznej wydajności pracy, o tempie budownictwa socjalizmu w Polsce.

W związku z tym partia nasza powinna mocniej niż dotychczas rozwijać w klasie robotniczej świadomość korzyści, jakie daje rozwój techniki i pobudzać powszechną aktywność robotników w walce o postęp techniczny i racjonalizację produkcji.

1 Rozwój techniki wymaga odpowiednich środków inwestycyjnych wydatkowanych w sposób najbardziej celowy i efektywny, wymaga ulepszenia i właściwego stosowania systemu bodźców zainteresowania materialnego. Jednakże szybkie tempo rozwoju techniki w naszym kraju zależy w niemniejszym stopniu od działania czynników natury ideowej, społecznej, od świadomości i atmosfery twórczej pracy we wszystkich zakładach i instytucjach, gdzie rodzi się postęp techniczny. Wymaga to znacznego nasilenia pracy ideowo wychowawczej partii wśród klasy robotniczej i inteligencji pracującej. Organizacje partyjne powinny popierać i popularyzować ludzi torujących drogę nowej technice, stwarzać atmosferę twórczej pracy, otaczać opieką utalentowaną młodzież techniczną. Poważne zadania w tej dziedzinie stoją również przed Związkiem Młodzieży Socjalistycznej. ZMS powinien zwłaszcza szerzej rozwinąć swą pracę wśród młodej kadry inżynieryjno-technicznej, podejmować dalsze wysiłki w sprawie podnoszenia poziomu kwalifikacji zawodowych młodych robotników, wszechstronnie rozwijać inicjatywę i aktywność produkcyjną młodzieży.

2 Partia obejmująca swą działalnością wszystkie zakłady i instytucje mające wpływ na rozwój postępu technicznego, winna zapewnić niezbędne skoordynowanie ich działalności. Wszystkie organizacje i instancje partyjne mogą i powinny wpływać na coraz lepsze planowanie w dziedzinie rozwoju techniki obejmujące i przyspieszające cały cykl powstawania nowej techniki. Aby jednak móc skutecznie wykonać to swoje zadanie wszystkie organizacje partyjne i wszyscy członkowie partii winni bliżej i głębiej niż dotychczas poznać problemy techniki, bez czego nie sposób konkretnie stawiać zadań w dziedzinie jej rozwoju. Podstawowe organizacje partyjne na zakładach pracy powinny dopilnować, aby plany techniczne stawały się podstawą dla ustalenia planów produkcyjnych uwzględniających i wykorzystujących w pełni zaplanowane nowe lub zmodernizowane urządzenia i nowe procesy produkcyjne.

Szczególnie odpowiedzialne zadania w dziedzinie rozwoju techniki spoczywają na podstawowych organizacjach partyjnych w zakładach przemysłowych wytwarzających środki produkcji tj. przede wszystkim w przemyśle maszynowym, elektrotechnicznym i chemicznym.

3 Głównym terenem działania podstawowych organizacji partyjnych w walce o postęp techniczny powinny stać się samorządy robotnicze. Przez konferencję samorządu robotniczego organizacja partyjna powinna inspirować i kontrolować realizację wskazań Plenum w dziedzinie mechanizacji, automatyzacji, normalizacji i specjalizacji produkcji, powinna dopilnować, aby plany techniczne uwzględniały najbardziej celową i efektywną rekonstrukcję i modernizację urządzeń, aby zapewniały szkolenie dostosowane do nowej techniki.

4 Wspólnie z radami zakładowymi, organizacjami ZMS i kołami stowarzyszeń naukowo-technicznych podstawowe organizacje partyjne powinny dążyć do nasycenia współzawodnictwa, a szczególnie współzawodnictwa o tytuł brygady pracy socjalistycznej problematyką postępu technicznego i osiągnąć wzrost zainteresowań i zamiłowań technicznych robotników.

Kluby techniki i racjonalizacji powinny stać się ośrodkami promieniowania myśli i kultury technicznej na całą załogę oraz miejscem pogłębiania współpracy i współżycia między personelem technicznym i robotnikami.

5 Na wyższy poziom należy podnieść pracę podstawowych organizacji partyjnych w zakładach i instytucjach odgrywających specjalną rolę w dziedzinie postępu technicznego, a więc: w wyższych uczelniach, instytucjach naukowo-badawczych, biurach projektowych i konstrukcyjnych.

Politycznym obowiązkiem podstawowych organizacji partyjnych w tych instytucjach jest czuwanie, aby nowe opracowania naukowe, projekty, konstrukcje i technologia odpowiadały nie tylko najbardziej nowoczesnym wymogom techniki, lecz także, aby ich opracowanie i wdrożenie trwało jak najkrócej.

Dobiegają końca prace przy montażu ostatnich agregatów w walcowni rur w Hucie im. Lenina. Według planów budowniczych walcowni produkcja cienkich rur zagrzewnych będzie mogła ruszyć już w końcu marca.

NA ZDJĘCIU: fragment hali walcowni rur.

Fot. — CAF

Już od dziś Konkurs-Plebiscyt „Gazety" i WKKF

Wybieramy 5 najlepszych sportowców Białostocczyzny

Minął rok 1959. Za nami są wszystkie jego imprezy, wzruszenia i przeżycia sportowe. Nadszedł więc czas na doroczną akcję **„Gazety Białostockiej" i Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej.**

Od dziś rozpoczynamy nasz kolejny Konkurs — Plebiscyt „Wybieramy 5 najlepszych sportowców Białostocczyzny w roku 1959".

Nikiciuk, Kierlewicz, Burak, Borysewicz i Wiciński — oto piątka najlepszych sportowców, wybrana przez naszych Czytelników w ub. roku.

A jakie nazwiska znajdą się na liście najlepszych zawodniczek i zawodników 1959 r.? Zadecydują o tym znów głosy sympatyków sportu, które notować będziemy już od dziś.

Warunki konkursu nie uległy zmianie. Należy więc do kuponów, które zamieszczać będziemy na łamach „Gazety" wpisać kolejno nazwiska tych białostockich sportowców, którzy, zdaniem Czytelników, uzyskali w 1959 r. najlepsze osiągnięcia.

Wypełniony kupon należy przesłać na adres „Gazety Białostockiej" (Wesołowskiego 1) z dopiskiem na kopercie „Konkurs-Plebiscyt".

Wśród uczestników konkursu, których odpowiedzi pokrywać się będą z ostateczną kolejnością ustaloną na podstawie nadesłanych kuponów, rozlosowane zostaną cenne nagrody. Dokładny spis podamy w jednym z najbliższych numerów „Gazety".

A więc — Czytelnicy zastanówcie się i typujcie!

Termin nadsyłania odpowiedzi (wyłącznie na oryginalnych kuponach) mija z dniem 13 lutego 1960 r.

Na koniec jeszcze jedna uwaga. By ułatwić naszym Czytelnikom wytypowanie najlepszej piątki, przypomnimy największe sukcesy naszych sportowców oraz zamieszczać będziemy krótkie wywiady z działaczami sportowymi, podając ich typy.

(Let)

Z TKKF do Zakopanego

Śnieg w górach jest wspaniały. Wszystkim więc miłośnikom „białego szaleństwa", którzy myślą dokąd się wybrać w góry, z pomocą w tym roku przychodzi TKKF, organizując przez cały sezon dwutygodniowe turnusy we własnym ośrodku w Zakopanem (Kościeliska).

Dwutygodniowy pobyt kosztuje 550 zł dla członka TKKF, a 100 zł drożej dla niestowarzyszonych. Zapisy i wyczerpujące informacje udzielają wszystkie ogniska TKKF. (Let)

Konkurs — Plebiscyt

zawodnicy	Imię nazwisko i adres głosującego
1.	....
2.	....
3.	....
4.	....
5.	....

Dokąd dziś idziemy

W BIAŁYMSTOKU

TEATR

Teatr im. Al. Węgierki — „Wojny trojańskiej nie będzie" godz. 19.

KINA

„Pokój" — „Sokół stepowy" prod. radzieckiej, panoramiczny (od lat 14), dodatek — „Oblatywacze", godz. 11, 13.30, 15.45, 18 i 20.15.

„Ton" — „Dwunastu gniewnych ludzi", prod. USA (od lat 16), dodatek — „Albo rybka", godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.

„Syrena" — „Atomowa kaczka" prod. angielskiej (od lat 12), dodatek — „Świadkowie lodowej epoki", godz. 10.30, 13, 15.30, 17.45 i 20.

„TPP-R" — „Arena przyjaźni", prod. radzieckiej (od lat 7), dodatek — „Mazowsze w Paryżu", godz. 16 18 i 20.

„Roma" przy Fabryce Sklejek w Dojlidach — „Niezwykły świadek", prod. NRF (od lat 14), godz. 18.

Klub Międzynarodowej Prasy i Książki — czynny codziennie od godz. 10 do 22. Księgarnia — od godz. 10 do 18 — oprócz niedziel i świąt.

W WOJEWÓDZTWIE

Ełk — „Zobaczymy się w niedzielę"
„Milenium" w Łomży — „Gosposia do wszystkiego"
„Październik" w Łomży — „Takich dwóch jak nas trzech"
Suwałki — „Przygoda w niebie"
Augustów — „Francis, muł który mówi"
Bielsk - Podlaski — „Opuszczeni"
Sokółka — „Film bez tytułu"
Mońki — „Pary anka"
Gołdap — „Miłość po południu"
Wys. - Maz. — „Folies Bergere"
Jedwabne — „Obcy w domu"
Kolno — „Bomba"
Szczuczyn — „Bohaterka dnia"
Sejny — „Morderca mieszka pod nr 21"
Rajgród — „Winchester 73"
Siemiatycze — „Nocny nalot"
Wasilków — „Białe noce"
Czarna Wieś — „Gorzkie zwycięstwo"
Grajewo — „Poeta i kadet"
Olecko — „W obronie mojej miłości"
Łapy — „Rebeka"
Zambrów — „Niemowlę na manewrach"
Hajnówka — „Proces został odroczony"
Supraśl — „Ludzie w bieli"
Knyszyn — „Pieśń marynarzy"
Dąbrowa — „Dzielne kaczątko"
Stawiski — „Tęsknota"
Brańsk — „Ostatnia miłość"
Ciechanowiec — „Zdrada"
Drohiczyn — „Atomowa kaczka"

W razie wypadku...

Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego, tel. biura wezwań 09, informacji 22 22.
Pogotowie WSW, tel. 32-34.
Apteka nr 57, ul. Sienkiewicza 53, tel. 62-24.
Apteka nr 4, ul. Mazowiecka 44, tel. 22-39.

Ciekawsze audycje radiowe

PROGRAM I

7.25 Muzyka poranna; 7.45 Audycja dla dzieci starszych; 10.00 Koncert Orkiestry PR w Krakowie; 10.30 Poranny koncert popularny; 11.30 Melodie operetkowe Kalmana; 13.30 Dla młodzieży szkolnej; 14.05 Pieśni kompozytorów polskich; Piosenki radzieckie; 16.35 Audycja historyczna; 17.15 Radiowy kurs nauki języka rosyjskiego; 18.35 Koncert życzeń; 19.53 Melodie taneczne; 20 30 Polskie melodie ludowe; 20.55 Pięć minut o wychowaniu; 21.00 „Dramat Jana Czarowica" — słuchowisko; 22.16 Muzyka; 22.30 Gra Orkiestra Taneczna PR.

PROGRAM II

7.15 Muzyka poranna; 8.15 Radiowy kurs nauki języka angielskiego; 8.45 Dawne ballady ludowe; 10.30 Tawerna pod Łaika; 11.30 Melodie operetkowe; 15.30 Dla dzieci; 16.00 Z melodią i piosenką przez świat; 17.00 Z miast i wsi województwa; 17.15 Koncert życzeń; 17.50 Z wizytą u milionera — rep. dźw.; 19.55 P. Czajkowski: „Trzewiczki" — opera; 23.20 Muzyka taneczna.

PRZETARGI

OKRĘGOWA SPÓŁDZIELNIA MLECZARSKA w BIELSKU-PODLASKIM ogłasza przetarg na zgromadzenie lodu naturalnego w ilości 500 ton na plac Spółdzielni Mleczarskiej w Bielsku-Podlaskim, wraz z wyrębem, zwózką, ułożeniem i okryciem.
Wyrąb i zwózka lodu odbywać się będzie z odległości 7 km.
Przetarg odbędzie się w dniu 30.I.1960 r. o godz. 10.00.
W przetargu mogą brać udział jednostki państwowe, spółdzielcze oraz osoby prywatne.
Zastrzega się prawo wyboru oferenta.
k 86-1

OŚRODEK TRANSPORTU LEŚNEGO w BIAŁYMSTOKU, ul. Lipowa 51 ogłasza przetarg nieograniczony na samochód osobowy marki „Willis".
Przetarg odbędzie się dnia 10 lutego 1960 r. o godz. 11.00, cena wywoławcza samochodu wynosi 30.000 zł.
Samochód przeznaczony do przetargu można oglądać w dni powszednie w godz. 10.00 — 14.00 w Oddziale Kolejek Leśnych w Czarnej Wsi.
Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy złożyć najpóźniej w przeddzień przetargu do godz. 12 w kasie Ośrodka Białystok, ul. Lipowa nr 51.
W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i osoby prywatne.
k 85-1

DYREKCJA WOJEWÓDZKIEGO BIURA PROJEKTÓW w BIAŁYMSTOKU, ul. Dąbrowskiego nr 14, ogłasza przetarg na wykonanie remontu parteru i elewacji frontowej budynku przy ul. Dąbrowskiego nr 14.
W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz osoby prywatne. Kosztorysy ślepe do wglądu w Dziale Administracyjno-Gospodarczym, pok. nr 22.
Oferty składać należy do godz. 10.00 dnia 30 bm. Otwarcie ofert w dniu 1.II.1960 r. o godz. 10.00 w pokoju nr 28.
Zastrzega się prawo wyboru oferenta.
k 89-1

PRACOWNICY POSZUKIWANI

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO PRZEMYSŁU MIĘSNEGO w BIAŁYMSTOKU zatrudni:
1 pracownika na stanowisko głównego księgowego w Oddziale Powiatowym Gospodarki Zwierzętami Rzeźnymi w Siemiatyczach od zaraz oraz
1 pracownika na stanowisko głównego księgowego w Oddziale Rejonowym Gospodarki Zwierzętami Rzeźnymi w Olecku od dnia 1 marca 1960 r.
Wymagane wykształcenie: wyższe z praktyką, względnie średnie z długoletnią praktyką.
Warunki pracy i płacy do omówienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie w Białymstoku, ul. Kilińskiego nr 14, pokój nr 17.
Dyrekcja zapewnia mieszkanie dla głównego księgowego w Siemiatyczach.
k 84-0

POSZUKUJE się **OGRODNIKA** — etat wolny. Mała szklarnia, inspekty, warzywa gruntowe. Mieszkanie zapewnione, elektryczność, przystanek PKS.
Warunki płacy według Układu Zbiorowego Pracy.
Zgłaszać się: **Administracja Gospodarstwa Szkolnego Państwowego Technikum Rolniczego w Czartajewie,** powiat i stacja PKP Siemiatycze, poczta Czartajew.
k 88-1

3 KANDYDATÓW na stanowiska: 2 inwentaryzatorów i 1 instruktora finansowo-księgowego poszukuje **Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki „Ruch" w Białymstoku**, ul. Lipowa 32 a.
Wymagane kwalifikacje: wykształcenie średnie handlowe oraz 3 lata praktyki w zawodzie księgowości.
Warunki płacy i pracy do omówienia na miejscu. Zgłaszać się codziennie w godz. 7.00 — 15.00, pokój nr 37.
k 90-1

Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni Samopomoc Chłopska" w Piszu, woj. olsztyńskie, zatrudni natychmiast na stałe: **instruktora techniki handlu; referenta finansowego** oraz **kierownika restauracji** do Rucian.
Reflektujemy na siły wykwalifikowane. Wynagrodzenie b. dobre. Oferty nadsyłać do PZGS Pisz.
k 87-0

PRACOWNIKA na stanowisko kierownika żwirowni w Geniuszach, pow. Sokółka, zatrudnią od zaraz **Białostockie Powiatowe Zakłady Prefabrykacji Terenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych w Białymstoku.**
Kandydat winien posiadać: wyższe wykształcenie ekonomiczne, względnie techniczne lub średnie z długoletnią praktyką.
Ponadto przedsiębiorstwo zatrudni pracownika na stanowisko operatora sprzętu ciężkiego.
Warunki pracy i płacy do omówienia w biurze przedsiębiorstwa w Białymstoku, przy ul. Hetmańskiej 89.
Dojazd samochodem MPK „6".
k 91-1

110 — 111

TADEUSZ KOSTECKI
SMUGA GROZY

Jakiś ruch przy bramie. Stąd nie było widać dokładnie o co chodzi. Ale chyba ktoś przybył, gdyż Józef przeszedł od kuchni, potrząsając pękiem wielkich kluczy. Być może jakaś wiadomość o powodzi. Być może o Lesiewiczu. Czyjeś głosy. Pomiędzy nimi jakby również ochrypły głos Świrskiego. To jednak niemożliwe. Złudzenie...

Nie było złudzenie. Pędził ciężko po wilgotnym betonie. Lśniąca potem łysina i przerywany oddech świadczył, że musi być mocno zmęczony.

Kostrzewa spojrzał na niego ze zdziwieniem.

— Zrezygnował pan z wyprawy?

Dopiero teraz zobaczył siedzącego na balustradzie Kostrzewę.

— Zapomniałem pewnej rzeczy... — Nie potrafił ukryć zmieszania — Musiałem zawrócić. Trudno, kto nie ma w głowie...

— Rzecz warta paru kilometrów nadprogramowego marszu?

— Powiedz pan kilkunastu — sarknął ze złością — będzie znacznie bliższe prawdy. Cóż... — strzepnął wilgotny okruch liścia z rękawa swej kurtki — bywają takie rzeczy. Przepraszam... Właśnie te nadprogramowe kilometry zmuszają mnie do pośpiechu — wbiegł do wnętrza domu.

Kostrzewa przeczekał chwilę i również wszedł do holu. Rzecz, po którą wrócił Świrski? Ciekawe. Być może nawet bardzo. Gdy będzie już z nią wracać łatwiej go przyprzeć do muru.

Patrzał wyczekująco na podest pierwszego piętra. Świrski wyraźnie nie chciał o tym mówić, ale...

Nagle drgnął. Ktoś krzyknął przeraźliwie. Dziki krzyk, nie mający w sobie nic ludzkiego. Chyba właśnie na pierwszym piętrze. Świrski? Musiało się stać coś strasznego.

Dojrzał go w tej samej chwili. Zgięty w pół, głowa wtulona głęboko w ramiona. Runął w dół szaleńczym pędem. Beton stopni dudnił jakby pod ciężarem spadającej lawiny. Już nie krzyczał. Spomiędzy zsiniałych warg wypadały strzępki nieartykułowanych dźwięków. W wytrzeszczonych oczach wyraz osłupienia. Ten człowiek był przerażony do ostateczności. Co go mogło tak przerazić?

Zastąpił mu drogę.

— Co się stało?

Potrącił Kostrzewę tak mocno, że obydwaj zachwiali się na nogach. Zamglone spojrzenie nieprzytomnego człowieka. Kostrzewa złapał go twardo za ramię.

— Proszę się opamiętać!

Zamrugał powiekami.

— Tam... — zachrypiał — w moim pokoju...

Potrząsnął nim energicznie.

— Co jest w pańskim pokoju? Niechże pan mówi po ludzku. Wzrok Świrskiego jakby nieco przejaśniał.

— Zdzisław...

— Lesiewicz? — Kostrzewa wciąż nic nie mógł zrozumieć.

— Tak... Jego trup... Na moim łóżku... Straszne...

Kostrzewa odruchowo cofnął się o krok.

— Co takiego? To przecież niemożliwe...

— Widziałem na własne oczy... Dotykałem... Leży... Zimny jak lód...

Kostrzewa zaczerpnął głęboko tchu. Ze wszystkich niedorzeczności, jakie go tu spotykały, ta byłaby najbardziej niepojęta.

— Idziemy — pociągnął go za sobą, wbiegając pędem po schodach.

Dawał się prowadzić bezwolnie. Coś mruczał rzężącym głosem. Drzwi były uchylone. Wpadli do wnętrza.

— Trup? — Kostrzewa rozejrzał się — gdzie?

Świrski zamarł w bezruchu tuż za progiem.

— Był tam... — ręka wycelowała sztywno w kierunku łóżka — Leżał...

Ale łóżko było puste.

— Był — Kostrzewa podszedł bliżej — Był i nie ma. Gdzież mógł się podziać?

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ogłoszenia drobne

Lokale

Inżynier, dobrze sytuowany, poszukuje mieszkania dwuizbowego z wygodami (najchętniej w śródmieściu) na okres 1 roku. Tel. 43-78, godz. 8—15. g 163-1

Kupno

Kupię wał atakujący do samochodu osobowego „Adler-Junior", Złocieniec, Mirosławicka 5. Bergman. p 3955 1

Sprzedaż

Plac pod budowę w Supraślu — sprzedam. Wiadomość: Czesław Nawrocki, Miłosna, Niemolewskiego 11. g 103-0

Zguby

Zgubiono prawo jazdy kat. amatorskiej nr 1330 59, wydane przez Prezydium MRN w Białymstoku na nazwisko Waldemar Stromiński. g 166-1

Zgubiono świadectwo ukończenia szkoły podstawowej, wydane przez Szkołę Podstawową w Zabrodziu na nazwisko Bronisław Pusanowski. g 165-1

Zgubiono świadectwo dojrzałości wydane przez Technikum Przemysłu Skórzanego na nazwisko Mieczysław Wojtkowski. g 162-1

Zgubiono prawo jazdy amatorskie samochodowo-motocyklowe nr 0145/56, wydane przez PRN Świętochłowice na nazwisko Stanisław Siedlecki. p 125-1

21 bm. zgubiono zegarek marki „Sportiwnyje". Uczciwego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem na adres: Parkowa 3 m. 9, Dubrowski. g 164-1

Unieważnia się pieczątkę o treści: „Przedsiębiorstwo Jajczarskie w Bielsku-Podlaskim Brakarz — konwojent nr 1". k 8-1

Biał. Zakł. Graf. N-1

2.900.000 tys. zł przekazał Zarząd Główny PCK na zakup sprzętu przeciwpowodziowego i budowę studni w woj. białostockim

Pamiętamy poważne szkody, jakie wyrządziła w roku ubiegłym powódź w woj. białostockim. Szczególnie dotkliwie dał się odczuć brak dobrej wody i odpowiednich studzien. Z pomocą przyszedł Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża, przekazując naszemu województwu na budowę studzien i zakup niezbędnego sprzętu przeciwpowodziowego 2.900.000 złotych. Nadzór nad budową studzien objęła gospodarka komunalna, natomiast Polski Czerwony Krzyż zajął się organizacją czynu społecznego przy ich budowie.

Już w roku ubiegłym oddano do użytku 4 studnie głębinowe i 7 studni płytszych — „abisynek". Studnie takie powstały m. in. w pow. łomżyńskim we wsiach Siemień, Baliki i Rybaki, Morgowniki (pow. kolneński), Kleszcze i Laskowiec (pow. moniecki).

Zakupiono również poważną ilość sprzętu przeciwpowodziowego a w tym m. in. 30 łodzi, bosaki, worki zabezpieczające, agregaty itp.

Studnia typu „abisynka" wybudowana w Morgownikach, pow. kolneński.

W chwili obecnej buduje się dalsze studnie, które powstaną w Wiźnie (pow. łomżyński) oraz we wsi Ogrodniki (pow. siemiatycki). (h)

Przepili 186 traktorów

Spożycie alkoholu w pow. monieckim z roku na rok wzrasta. Na przykład w roku 1958 gminne spółdzielnie sprzedały wódki na sumę 12 mln 803 tys, zaś w roku ubiegłym rozprowadzono alkoholu (nie licząc wina) na sumę 13 mln 826 tys. zł.

Za pieniądze te można by kupić 186 traktorów albo wybudować 14 pięknych szkół wiejskich. Warto więc zastanowić się nad tym, jak przeciwdziałać pijaństwu. (zm)

Jaminy otrzymały strażnicę OSP

Ochotnicza Straż Pożarna we wsi Jaminy, pow. Augustów, zorganizowana została z inicjatywy mieszkańców w roku 1954. Jednocześnie zaczęto też myśleć o budowie strażnicy, w której znalazłaby również pomieszczenie świetlica.

W 1955 roku Prezydium GRN przydzieliło plac, a mieszkańcy wsi przystąpili do budowy zaplanowanego obiektu. Z powodu licznych trudności (brak kredytów, materiałów budowlanych) budowa strażnicy zakończyła sie dopiero w styczniu br. Budowa strażnicy kosztowała 151 tys. zł. Wartość robocizny i materiałów budowlanych, jakie w ramach czynu społecznego włożyli strażacy i mieszkańcy wsi, oblicza się na sumę 41.400 zł. (a)

Narada prezesów kółek rolniczych w Zambrowie

W lokalu Powiatowego Związku Kółek Rolniczych odbędzie się w dniu 29 bm. narada prezesów kółek rolniczych z terenu objętego działalnością GS w Zambrowie. Narada odbędzie się wspólnie z przedstawicielami GS w celu ustalenia potrzeb na nasiona i nawozy sztuczne.

Wybudują mleczarnię

Wsie Łozowo i Mścichy przystąpią na wiosnę do budowy mleczarni. Już obecnie rolnicy z obu wsi gromadzą pieniądze na zakup cementu, natomiast żwir i kamienie dostarczą we własnym zakresie.

Budowa zlokalizowana zostanie w Łozowie, które obecnie dostarcza mleko do sąsiedniego Nierośna. Jak twierdzą rolnicy, w lecie mogą oni odstawić do mleczarni do 1500 litrów mleka dziennie. (wier)

Inwestycje w Zambrowie

Na inwestycje w Zambrowie przewiduje się w tym roku 800 tys. zł z budżetu centralnego oraz 300 tys. zł ze środków własnych. Za powyższą sumę wybuduje się m. in. 1.820 m bieżących linii wodociągowej. Rejon Energetyczny w Białymstoku włączył ponadto do inwestycji na rok 1960 przebudowę i rozbudowę pełnej linii oświetleniowej w obrębie Zambrowa. (so)

Z prac Prezydium WRN

Ostatnie obrady Prezydium WRN były poświęcone głównie zadaniom, dotyczącym melioracji w roku bieżącym i latach 1961—1965.

Plan Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa w zakresie wodnych melioracji na rok 1960 wyraża się sumą ponad 113 mln zł. W latach 1961—1965 dokona się melioracji na wartość miliarda zł. Jest to suma równa nakładom na ten sam cel, jakimi dysponowała Białostocczyzna w przeciągu całego piętnastolecia.

Dużo miejsca w obradach zajął problem zmechanizowania robót wodno-melioracyjnych. Przedsiębiorstwo Wodno-Melioracyjne w Białymstoku dysponuje zbyt skromnym sprzętem i wskaźnik zmechanizowania robót w ub. roku wynosił zaledwie 5 proc. Na rok bieżący planuje się zwiększenie mechanizacji do 10,6 proc. Już obecnie w drodze jest 5 koparek. Zmechanizowanie robót wodno - melioracyjnych zapewni wykonanie szeroko zakreślonych planów oraz pozwoli na racjonalne dysponowanie funduszem płac. (H.K.)

Nowe chodniki w Sejnach

Ulice sejneńskie zmieniają z każdym rokiem swój wygląd. Przybywają nowe nawierzchnie z bruku i nowe chodniki. W roku bieżącym nową nawierzchnię twardą otrzyma ul. Berźniak oraz ulice Nowa, Parkowa i Posejny. Przy ulicach tych, jak również przy ul. Armii Czerwonej, ułożone zostaną obustronne chodniki.

Prezydium MRN w Sejnach posiada na ten cel ponad 500 tys. zł. (sg)

Wieś dźwignięta z popiołów

JEST 26 sierpień 1959 rok. We wsi Zagruszany, w białostockim powiecie, gospodarze zakończyli już żniwa. Urodzaj — dobry. Stodoły pełne zboża. Na polu dobiegają końca ostatnie prace.

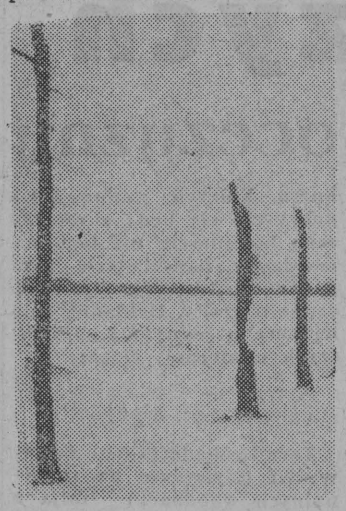

Ogień pochłonął w Zagruszanach nie tylko zabudowania. Płonęły również i drzewa.

Zobaczmy jak dziś, po pół roku od pożaru, wyglądają Zagruszany. Już z daleka widać czerwone ściany z cegieł i szarą dachówkę na dachach. We wsi wznoszą się nowe zabudowania — obory, stodoły, domy. Śnieg i mrozy przerwały pracę, ale nie na długo.

Sołtys Zagruszan, Michał Wasilewski, opowiada o pożarze i odbudowie Zagruszan. Pokazuje budynki, które przez pół roku już wzniesiono w Zagruszanach i te, które będą wykańczane na wiosnę. Pocieszającym zjawiskiem, które widzi się w odbudowywanych Zagruszanach jest chyba to, że drzewo przy budowie zastąpiła cegła, a słomę na dachach — dachówka. A więc materiały trwalsze i w razie pożaru bezpieczniejsze. Z tego zdali już sobie sprawę gospodarze Zagruszan. (ao)

Spłonęła obora drewniana, na jej miejsce Antoni Wasilewski wzniósł murowaną. Cegła i dachówka dają lepszą gwarancję przed pożarem jak słoma i drzewo.

W tym dniu wieje silny wiatr, przechodzący czasem w huragan. Ludzie z trwogą patrzą na uginające się drzewa i dachy, z których wiatr rwie słomę. Naraz ze stodoły Bazylego Aleksiejuka bucha ogień.

Słowo: POOŻAR!!! leci przez całą wieś. Ale żywioł nie daje się już opanować. Ogień błyskawicznie przerzuca się z budynku na budynek. Drewniane ściany, słomiane dachy wysuszone letnimi upałami płoną jak przysłowiowa siarka.

Co jest przyczyną pożaru? Jak zwykle zabawa dzieci zapałkami. Dwoje 7-letnich dzieci chciało zobaczyć, jak będzie płonąć snopek słomy. Czym skończyła się ta próba? W Zagruszanach spłonęło 50 budynków. Gdyby nie ogromny wysiłek wielu straży i pomoc okolicznej ludności prawdopodobnie w Zagruszanach nie pozostałby żaden budynek.

Pożar przyniósł w Zagruszanach straty na około półtora miliona złotych. Spłonęły wszystkie zbiory, wiele maszyn rolniczych i innego sprzętu. Zbliżała się jesień, a za nią zima. Należało czymś zasiać pola i z czegoś żyć. Państwo przyszło Zagruszanom natychmiast z pomocą. PZU wypłaciło odszkodowania. Przyznano cegłę i budulec na budynki. Polski Czerwony Krzyż zaopatrywał ludność Zagruszan w ubrania, żywność, pieniężne zapomogi. Ludność z okolicznych wsi nie zapomniała także o pomocy sąsiedzkiej. Wsie Żwierki, Protasy, Łubniki i inne przywiozły Zagruszanom ponad 10 ton zboża.

Ełk obchodził uroczyście 15 rocznicę wyzwolenia

W dniu 23 stycznia przypadła 15 rocznica oswobodzenia Ełku od hitlerowców. W przeddzień rocznicy delegacje partii, rad narodowych i zakładów pracy udały się na cmentarz, gdzie pod pomnikiem poległych zostały złożone wieńce. W ciągu dnia w największych zakładach pracy Ełku odbyły się masówki, na których załogi podjęły rezolucje potępiające ekscesy hitlerowców w NRF.

W dniu 23 bm. w Powiatowym Domu Kultury odbyła się akademia, na której okolicznościowe przemówienie wygłosił przewodniczący Prezydium MRN, tow. Mieczysław Wyszczelski. Jeden z pierwszych obywateli miasta, kolejarz Romuald Salwowski podzielił się ze słuchaczami swoimi wspomnieniami o przybyciu do płonącego jeszcze Ełku pierwszej ekipy polskiej. Na salę wkroczyła z kwiatami, gorąco oklaskiwana, delegacja 15-latków, młodzieży urodzonej w pamiętnym roku wyzwolenia.

Uroczystości 15-lecia wyzwolenia Ełku obchodzone będą do 6 kwietnia, tj. dnia, w którym wojska radzieckie przekazały administrację powiatu i miasta w ręce miejscowych władz. W gromadach będą się odbywały pogadanki i wieczornice. (zb)

Remonty mieszkań w Szczuczynie

W ubiegłym roku w Szczuczynie prowadzono kapitalne remonty w 15 budynkach o 136 izbach. Ponadto w kilkunastu budynkach przeprowadzono bieżący remont, co również poprawiło warunki mieszkaniowe lokatorom. (mar)

Służba nie drużba

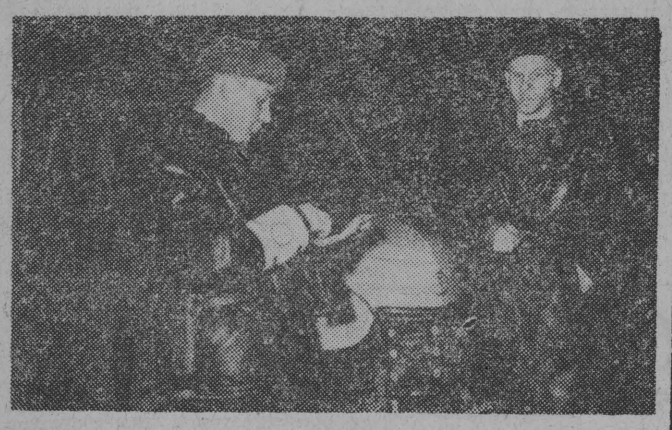

W dzień i w nocy, w czasie pogody i niepogody, na szosach Białostocczyzny działa służba Ruchu Drogowego MO. O intensywnej pracy Służby Ruchu Drogowego MO przekonać się mogli niejednokrotnie i nasi redakcyjni kierowcy...

NA ZDJĘCIU: kontrola wozu redakcyjnego, prowadzonego przez Stanisława Ptaka. (lk)

Fot. — A. Zdrodowski

Sprawa budynku w Szczuczynie nadal otwarta

Jak długo można czekać?

O sprawie przekazania budynku w Szczuczynie po byłej elektrowni przez Zakład Energetyczny dla Spółdzielni Inwalidów, pisaliśmy już kilkakrotnie. Wracamy do tej sprawy, ponieważ nadal jest ona otwarta i niezałatwiona.

A oto jak się aktualnie przedstawia ta, jakby „ciężka", sprawa. Zakład Energetyczny w Białymstoku powiadomił Prezydium PRN w Grajewie, że gotów jest przekazać nie wykorzystany piętrowy budynek, znajdujący się w Szczuczynie, dla tamtejszej Spółdzielni Inwalidów, ale odpłatnie. Prezydium PRN w Grajewie zaraz po otrzymaniu takiej odpowiedzi z Zakładu Energetycznego w Białymstoku, wysłało pismo w dniu 23 listopada 1959 r. do Zakładu Energetycznego w Białymstoku, uzasadniając, że budynek powinien być przekazany bez odpłatności. W uzasadnieniu tym, w całej pełni słusznym, jest wyraźnie powiedziane, że budynek po byłej elektrowni w Szczuczynie stanowi własność miasta (władze miejskie w Szczuczynie jeszcze przed wojną posiadały ten budynek, a w nim elektrownię). Po wojnie budynek został przejęty w posiadanie przez Zakład Energetyczny.

Budynek jest nie wykorzystany i zamiast służyć gospodarce narodowej — niszczeje z braku konserwacji i opieki. Spółdzielnia Inwalidów pragnie uruchomić w tym budynku zakład produkcji linoleum, co poważnie by wpłynęło na aktywizację Szczuczyna.

Dotychczas Prezydium PRN w Grajewie nie otrzymało żadnej odpowiedzi na swoje pismo z dnia 23 listopada 1959 r. skierowane do Zakładu Energetycznego w Białymstoku. (mar)

Kronika milicyjno-sądowa

NAIWNYCH NIE BRAK

Komenda Powiatowa MO w Mońkach zatrzymała Czesława Zyberta, zam. w Czarnej Wsi Kościelnej, pow. Białystok. Zybert podejrzany jest o to, że powołując się na znajomości, podjął się wyjednania zwolnienia od kary Janowi Kuzińskiemu, od którego wyłudził „za przysługę" 6 tysięcy złotych. Prokurator wobec Zyberta zastosował areszt.

Podobny wypadek wydarzył się w Augustowie. Mieczysław Karpiński, zam. przy ul. Wojska Polskiego 39, powołując się również na swoje wpływy podjął się spowodowania wyroku uniewinniającego w sprawie Mieczysława Zujki, za co otrzymał 250 zł.

Karpińskiego również aresztowano. (a)

WYŁUDZAŁ PIENIĄDZE OD ARESZTOWANYCH

Komenda Powiatowa MO w Ełku zatrzymała Henryka Zdanowicza, zam. w Ełku przy ul. Dzierżyńskiego 4 m. 9, z zawodu kierowcę. Zdanowicz w okresie od 26 listopada ub. roku do stycznia br., podając się za montera, pracującego na poczcie, podczas zakładania głośników radiowych w więzieniu, obiecywał aresztowanym dostarczać paczki od ich rodzin, wyłudzając żywność i pieniądze w sumie 500 zł. Prokurator osadził Zdanowicza w areszcie. (a)

PSY MILICYJNE TROPIĄ ZŁODZIEI

W nocy z 20 na 21 bm. z chlewa Bronisławy Siwik, zamieszkałej w PGR Kije, pow. Olecko skradziono po uprzednim zabiciu wieprza o wadze 70 kg. Milicja powiadomiona o wypadku, sprowadziła psa, który idąc po śladach, zaprowadził funkcjonariuszy MO do odległej o 5 km zagrody Kazimierza Kordowskiego we wsi Wronki. W czasie rewizji, na strychu pod podwójnym sufitem, znaleziono pociętego wieprza. Mięso zwrócono poszkodowanej. Podejrzanych o kradzież Jana i Eugeniusza Klimachów — zamieszkałych u Kordowskiego, zatrzymano.

Wpadł pod sanie

W pobliżu wsi Słojniki, pow. Sokółka, wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. Jan Zajkowski, zam. w Lipinie, wracając z Sokółki saniami załadowanymi cementem, wpadł pod nie. Stwierdzono, że Zajkowski znajdował się w stanie nietrzeźwym.

Żona odwiozła Zajkowskiego do szpitala w Sokółce, gdzie po kilku godzinach zmarł. (a)

Gazeta Białostocka
ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Organ KW PZPR w Białymstoku. Redaguje Kolegium. Wydawca: Białostockie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa" — Białystok, ul. Wesołowskiego 1. Telefony: red. naczelny 34-14, zast. red. naczelnego 35-16, sekretarz red. 29-22, dz. reporterski 36-33, red. nocna 25-36, centrala 37-41 do 49.

Nie zamówionych rękopisów i zdjęć redakcja nie zwraca.

Warunki prenumeraty: miesięcznie — 12,50 zł, kwartalnie — 37,50 zł, półrocznie — 75 zł, rocznie — 150 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPiK „Ruch" nr 12-6-1312 PKO Białystok. Na odwrocie blankietu należy podać okres prenumeraty i tytuł zamawianego pisma.

Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje — Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch" Warszawa, ul. Wilcza 46, nr konta PKO 1-6-100024, nr telefonu 84958.

Prenumeratę zgłoszoną do dnia 15 tego danego miesiąca, PKWZ „Ruch" rozpoczyna realizować z dniem 1-go następnego miesiąca.

Adres Biura Reklam i Ogłoszeń Białostockiego Wydawnictwa Prasowego RSW „Prasa": Białystok, ul. Wesołowskiego 1.